Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 190
Marți 21 februarie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

Citiți în pag. a 4-a

Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In întîmpinarea alegerilor

Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna Urleasca, raionul Brăila, merg cu drag la Casa Alegătorului din comună, unde discută pe larg cu candidații lor diferite probleme de interes obștesc.
In clișeu: candidatul Enache Crețu, președintele gospodăriei agricole colective din Urleasca, stînd de vorbă cu alegătorii din circumscripția 1 electorală.

Foto: N. SCARLET

Munca îngrijitorului de animale

Cînd tovarășa Matilda Turinschi, de la gospodăria de stat Ițcani, regiunea Suceava, a fost confirmată îngrijitoare de animale fruntașă pe gospodărie, a spus cu emoție: „Sînt nespus de bucuroasă, tovarăși, de prețuirea ce se dă muncii mele. In trecut, pentru moșieri și chiaburi, animalele erau totul, iar sluga, omul care le îngrijea, nu însemna nimic. Astăzi, în statul nostru democrat-popular, munca de îngrijitor de animale este o meserie ca oricare alta și se bucură de toată cinstea".

Muncă istovitoare, fără odihnă, mîncare rea și insuficientă, condiții de cazare neomenești, un salariu de mizerie, înjurături și bătăi — iată de ce se bucurau îngrijitorii de animale în timpul odiosului regim burghezo-moșieresc.

Cu totul alta-i munca și viața îngrijitorilor de animale astăzi, în condițiile regimului de democrație populară. Astăzi îngrijitorii nu mai sînt nevoiți, ca în trecut, cînd lucrau la moșieri, să ia masa și să doarmă în grajduri la un loc și la fel cu animalele. O dată cu dezvoltarea sectorului zootehnic, în gospodăriile agricole de stat au fost construite dormitoare, cantine, cluburi etc., pentru oamenii muncii care lucrează în acest sector.

Prin aplicarea principiului socialist de retribuire, îngrijitorilor de animale li se dă putința ca, pe baza rezultatelor muncii, să-și ridice necontenit nivelul de trai.

Tot mai multe unități, cum sînt G.A.S. Periș, Afumați, regiunea București, Sînandrei-Timișoara, Donca Simo-Constanța etc., au fost dotate cu aparate moderne de muls, de tuns, cu adăpători automate pentru animale, fapt ce contribuie serios la ușurarea muncii îngrijitorilor, dîndu-le totodată posibilitatea să obțină de la animalele ce le au în primire producții sporite. Ingrijitorii de animale din gospodăriile agricole de stat, din gospodăriile agricole colective, întovărășiri zootehnice etc., își dau tot mai mult seama că în meseria ce și-au ales-o au nevoie de temeinice cunoștinte profesionale. Asa se explică de ce tot mai mulți dintre ei urmează cu dragoste și interes cursurile zootehnice organizate la locul de producție sau studiază la școli medii tehnice de maiștri. Muncind și învățînd cu sîrguință, Gheorghe Bolgar de la G.A.S. Carei-Baia Mare și mulți alți îngrijitori de animale care în urmă cu cîțiva ani erau simpli ciobani, fără știință de carte, au devenit astăzi responsabili de ferme sau maiștri, oameni cu o bogată experiență și cu o bună pregătire profesională. Aplicînd cu pricepere în practică cele învățate la cursurile profesionale, o serie de îngrijitori de animale obțin însemnate depășiri de plan. Așa, de pildă, în anul trecut, tov. Ion Ciubotaru, îngrijitor de vaci la G.A.S. Ghidigeni-Iași a obținut de la vacile ce le are în primire o producție de 20.000 litri de lapte, cu 7.000 litri mai mult peste plan, îngrijitoarea de viței Dohia Axinia de la G.A.S. Rîșnov, regiunea Stalin, a realizat planul anual în proporție de 122 la sută, iar Ecaterina Sasu de la G.A.S. Stupini a obținut de la rațele ce le îngrijește un număr de 58.000 de ouă, în loc de 39.000, cît avea planificat.

Prin munca lor stăruitoare de zi cu zi, crescătorii și îngrijitorii de animale și-au adus aportul la dezvoltarea creșterii animalelor și la sporirea productivității lor.

In directivele Congresului al II-lea al P.M.R., se prevede ca în următorii cinci ani să se mărească numărul de bovine și în special al vacilor cu mare producție de lapte, să se dezvolte rasele de bovine pentru carne, rasele de oi cu lînă fină și semifină, rasele de porci pentru carne și grăsime, astfel încît în 1960 să se ajungă la o producție de cca 1.300.000 tone de carne viu, 25.000.000 hl de lapte de vacă, 34.000 tone de lînă etc. Infăptuirea acestor sarcini depinde în primul rînd de munca sîrguincioasă, pricepută, organizată și disciplinată pe care o vor depune crescătorii și îngrijitorii de animale, de sprijinul concret și competent pe care inginerii și tehnicienii zootehniști îl vor acorda acestora.

Lucrătorii din sectorul zootehnic au datoria să îngrijească cu tragere de inimă animalele ce le au în primire, să-și însușească și să aplice cu pricepere metodele zootehnice înaintate de hrănire, adăpostire, reproducție etc., știind că numai astfel vor putea să asigure îndeplinirea sarcinilor de plan și, pe această bază, creșterea salariului personal.

Insușirea și aplicarea experienței înaintate a zootehniștilor sovietici și a celei dobîndite de fruntașii sectorului zootehnic din țară, îmbunătățirea organizării muncii, folosirea rațională a timpului și uneltelor de lucru, toate acestea vor face ca munca îngrijitorilor de animale să devină mai productivă, mai rodnică. Datoria lucrătorilor mai în vîrstă și cu mai multă experiență este de a atrage și iniția în această meserie un număr cît mai mare de tineri și tinere, ajutîndu-i să devină muncitori pricepuți.

De oricîtă străduință și pricepere ar da dovadă în muncă, îngrijitorul de animale nu va putea obține rezultatele dorite dacă nu i se vor crea condiții bune de lucru, dacă nu va fi îndrumat și sprijinit permanent de către inginerii și tehnicienii zootehniști și conducerile unităților respective. Așa cum prevede hotărîrea guvernului nr. 1.146 din iunie 1955, conducerile gospodăriilor agricole de stat, ca și cele ale unităților cooperatiste care au ferme de animale au sarcina de a asigura o cît mai justă organizare a muncii în cadrul brigăzilor zootehnice permanente de producție. Aceste brigăzi trebuie să fie formate pe cel puțin o întreagă durată a unui ciclu de producție, asigurîndu-se astfel continuitatea în muncă a îngrijitorilor de animale. In acele unități socialiste unde s-au asigurat buna organizare a muncii pe brigăzi sau echipe, furajele necesare hrănirii raționale a animalelor, unelte și mașini pentru prepararea nutrețurilor, precum și condiții bune de trai muncitorilor, planul de producție a fost îndeplinit și chiar depășit, iar prețul de cost redus simțitor. Ca urmare, îngrijitorii de animale au putut să realizeze lună de lună salarii frumoase.

Cu totul altfel se prezintă situația în sectorul zootehnic al G. A. S. „Dr. Russel"-Galați. Conducerea acestei unități n-a asigurat animalelor furaje suficiente și de bună calitate pe tot cursul anului, din care cauză planul nu s-a îndeplinit în întregime. Cu toate acestea, pentru a nu avea bătaie de cap cu muncitorii ale căror salarii n-au putut crește, conducerea gospodăriei de stat a trecut în scripte, în mod fictiv, depășiri de plan, umflînd astfel salariile plătite, fapt care a dus la creșterea simțitoare a prețului de cost al produselor. Asemenea practici dăunătoare intereselor poporului muncitor trebuie lichidate grabnic, iar cei vinovați trași la răspundere cu toată severitatea.

O altă sarcină care stă în fața conducerii unităților cu caracter zootehnic este aceea de a asigura muncitorilor condiții cît mai bune de cazare, hrană și de ridicare a nivelului lor profesional. Ingrijitorii de animale trebuie îndrumați să urmeze cu regularitate cursurile învățămîntului agricol de masă, să-și însușească cunoștințe temeinice, fiind totodată ajutați să aplice în practică, în munca de zi cu zi, cele învățate.

Printr-un sprijin susținut acordat îngrijitorilor de animale și printr-o muncă depusă cu interes și dragoste din partea acestora, vor putea fi realizate sarcinile mari ce stau în fața sectorului zootehnic pentru următorii cinci ani.

Muncile agricole de primăvară să ne găsească temeinic pregătiți

Reparațiile la tractoare și mașini agricole la G.A.S. Lugoj, regiunea Timișoara, sînt pe terminate. Fruntaș la reparații este postul condus de Daniel Haureliuc, care-și depășește zilnic norma de lucru cu 30 la sută.

In clișeu: mecanizatorii Ion Ciordaș și Anton Iost montînd ultimele piese la un tractor K.D.-35.

Pentru un volum sporit de lucrări mecanizate

Mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, și-au propus să realizeze în acest an un volum de lucrări cu aproape 6.000 de hantri mai mare decît volumul realizat anul trecut.

Colectivul de agronomi al stațiunii, îndrumat de inginerul agronom șef Vasile Marinescu, desfășoară în acest scop o rodnică activitate pe teren, arătînd colectiviștilor și întovărășiților avantajele executării cu mijloace mecanizate nu numai a lucrărilor de bază, cum ar fi aratul și semănatul, ci și a altor lucrări. Așa, de pildă, agronomul de sector Vasile Chiper, care a contribuit la întocmirea planului de producție pe anul 1956 al gospodăriilor colective din Miriștea și Osmancea, i-a convins pe membrii acestor gospodării să încheie contracte și pentru lucrări de cultivație, prășit mecanic, împrăștiat îngrășăminte etc.

Mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin duc în același timp o susținută muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale, în scopul lărgirii sectorului cooperatist din agricultură. Cu sprijinul lor, a luat ființă nu de mult întovărășirea „Agricultura Nouă" din satul Viișoara. Agronomul de sector Mircea Eremia i-a ajutat pe noii întovărășiți să-și întocmească planul de producție pe anul în curs și a încheiat cu ei contract pentru executarea cu mijloace mecanizate a principalelor lucrări pe cele 210 ha ale întovărășirii.

L. ION

Ce așteaptă conducerea centrului mecanic Carei?

Centrul mecanic Carei a avut ca sarcină de plan în iarna aceasta repararea a 33 tractoare I.A.R., a unui tractor-rutier, precum și a 24 de motoare de tractor I.A.R. și K.D.

Pînă în momentul de față, centrul mecanic Carei n-a îndeplinit planul reparațiilor de iarnă decît în proporție de 18 la sută. Și chiar acele cîteva tractoare așa-zise reparate, care formează procentajul de 18 la sută, au fost predate S.M.T.-urilor fără instalația electrică.

„N-avem piese de schimb", este răspunsul pe care tovarășii din conducerea centrului mecanic îl dau atunci cînd sînt întrebați de ce au rămas în urmă cu reparațiile.

Dar lipsei unor repere, care într-adevăr frînează bunul mers al lucrărilor de reparații, i se adaugă și dezorganizarea muncii, dezinteresul pentru aplicarea metodelor înaintate de muncă, indisciplina, superficialitatea cu care se controlează ritmul executării lucrărilor și calitatea lor. Toate aceste grave deficiențe se datoresc lipsei de răspundere cu care conducerea centrului mecanic Carei (director Mihai Zima și inginer șef M. Dumitrescu) privește respectarea obligațiilor asumate față de S.M.T.-uri. Procesul tehnologic nefiind temeinic organizat, munca se desfășoară fără plan, la voia întîmplării. Metoda de reparații pe ansamble se aplică formal-birocratic, contrar prevederilor regulamentare. Mersul lucrărilor nu se analizează periodic în ședințe de producție, iar cînd uneori are totuși loc o asemenea ședință, datorită familiarismului ce există între conducere și majoritatea colectivului, aceasta este pur formală, nedezbătîndu-se într-un ascuțit spirit critic și autocritic cauzele rămînerii în urmă a reparațiilor.

Timpul este foarte înaintat. In curînd, S.M.T.-urile vor trebui să-și trimită brigăzile la unitățile cu care au încheiat contracte de lucrări.

Conducerea centrului mecanic Carei are datoria să privească cu toată răspunderea această situație și să facă o serioasă cotitură în muncă. Nu poate fi îngăduit ca acest centru, care este bine utilat și dispune de toate mijloacele pentru terminarea lucrărilor la timp și în bune condiții tehnice, să creeze și anul acesta greutăți S.M.T.-urilor deservite, să le împiedice pe acestea de a-și îndeplini sarcinile ce le revin în campania agricolă de primăvară.

I. LEȘEANU

Vești de la corespondenți

Huși — Organizîndu-și munca după metoda sovietică de reparații pe ansamble și subansamble de piese, mecanizatorii de la S.M.T. Huși, antrenați în întrecere socialistă, au reușit ca pînă în seara zilei de 15 februarie să termine de reparat întregul parc de tractoare și mașini agricole existent în stațiune. Astfel, au fost reparate 73 de tractoare, 69 de pluguri, 25 de semănători, 22 de cultivatoare, 16 remorci-cisterne ș.a.

O dată cu pregătirea utilajului necesar în campanie, mecanizatorii de la S.M.T. Huși s-au interesat în mod deosebit și de încheierea contractelor de lucrări cu gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raza de activitate a stațiunii. Pînă acum, au fost încheiate contracte pentru un volum de lucrări de peste 5.700 de hantri.

CEZAR BUDA

Botoșani — Muncitorii din sectorul mecanic al gospodăriei agricole de stat Zăicești și-au îndeplinit cu cinste angajamentul luat de a termina cu zece zile înainte de data fixată repararea întregului utilaj cu care vor lucra în campania agricolă de primăvară.

Harnicii muncitori din sectorul mecanic au terminat totodată de confecționat dispozitivele necesare alcătuirii a două cupluri de cîte 3 semănători, 3 cupluri de cîte 10 cîmpuri-grapă, precum și a unui agregat din 6 grape stelate pentru distrugerea scoarței (crustei) formată pe terenurile însămînțate cu grîu de toamnă.

La toate aceste lucrări s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Decebal Miron, Petru Tibuleac, Mihai Chitic și alții.

I. GAVRIL

Lăpuș — Colectiviștii din satul Văleni, raionul Lăpuș, se pregătesc cu însuflețire în vederea viitoarelor lucrări agricole.

O dată cu repararea inventarului agricol, ei au transportat la cîmp 250 tone de gunoi de grajd, pe care l-au așezat în grămezi, la capătul tarlalei. De asemenea, ei au făcut proba de germinație și triorarea semințelor necesare.

Colectiviștii Ion Velea, Cornel Velea, Petruț Teodor, Gavril Tuns, Ioan Alexa și mulți alții au participat cu însuflețire la aceste acțiuni.

CHIRA NISTOR

La sfat cu candidatul

— Hai, nene Matei, că-i vremea.

— Iacă vin îndată, Panaite. Doar să dau mîncare Joianii și te prind din urmă

Panait Oancea, flăcăul care bate hotărît în fiecare poartă, îndemnînd alegătorii să zorească la consfătuire, are 18 ani. Asta înseamnă că la 11 martie va vota și el. Cînd s-a văzut pe lista de alegători, i-a venit să chiuie de să răsune tot Bălțațiul. Va să zică, e și el bărbat în toată legea, cetățean cu drept de vot. Păi asta, frate, nu-i puțin.

— Vii, tușă Floare?

— Vin, măicuță.

Unul cîte unul, oamenii sosesc, iau loc pe bănci, discută. Uite-l colo pe tovarășul Ion Crăciun, candidatul circumscripției. E om dintr-o bucată, care merită să fie deputat. Bălțățenii îi prețuiesc și hărnicia, și priceperea, și cinstea. Pe urmă, unde-l cauți, tot în frunte e: în întovărășire, la cursul agrozootehnic etc.

Mai lîngă masă, Ion Dibu stă de vorbă cu bătrînul Stan Enache. Pe semne că discută tot despre tractor și despre boi, așa cum fac mereu cînd se întîlnesc. Nea Dibu stăruie să vină și unchiașul lîngă el, în întovărășire.

Alături, învățătorul N. Găgeanu răsfoiește o broșură din materialul pus la dispoziție alegătorilor.

S-au strîns vreo 25 de oameni. Se poate începe.

Și candidatul la cuvîntul. Glasul potolit și cald îi poartă pe auditori cu ani în urmă. Impreună au muncit pămîntul stăpînit pe vremuri de boierul Ghermani. Ii jupuia amarnic, cîinele! Din cinci — trei părți treceau în stăpînirea lui. Și nu numai boierul se-mbuiba cu munca lor. In casa asta chiar unde-i acum căminul cultural, își avea cîrciuma primarul Nicolae Stanciu. Și el îi jupuia destul. La fel făceau și alde Oprea Bălțărețu, Sava Dîrdîiac și alți chiaburi din sat. Iar oamenii trăgeau din greu, pentru ei toți.

Pe urmă, rosturile s-au schimbat. Țăranilor muncitori li s-a împărțit pămîntul boieresc. Au primit ajutor de la stat: semințe bune, unelte, credite. Incet, încet, o seamă dintre ei și-au adunat pămîntul laolaltă, formînd o întovărășire. Greu a fost! Ca orice început, vezi bine. Dar vorba e că s-au urnit din loc. Și asta face mult.

In fruntea satului au pus oameni de-ai lor. Rîdeau la început chiaburii. Dar mai apoi au rîs mînzește. Oamenii au dovedit ce pot. Au ridicat o școală nouă, și-au făcut șosea, au stăvilit apele Rîmnicului. Mulți au încheiat contracte pentru îngrășatul animalelor.

Acum, au încă multe treburi de făcut: alegerea semințelor și repararea atelajelor, ascuțirea fiarelor de plug și cîte altele. Dar le vor împlini pe toate.

In sală, s-a făcut o clipă liniște. Tovarășul Crăciun s-a așezat la locul lui. Dar liniștea e alungată repede. Alegătorii au și ei cîte ceva de spus. Anton Dumitru este de părere că la ei în sat ar fi nevoie să se construiască o clădire nouă pentru căminul cultural. Sala unde e acum căminul e prea mică și cam șubredă. Asta s-ar putea face, de bună seamă, tot pe bază de autoimpunere.

Propunerea e ascultată în tăcere. Pe urmă, iau cuvîntul alți alegători. Discută cu aprindere, se entuziasmează.

— Am putea avea acolo chiar și cinematograf — rostește cineva din fundul sălii.

— Ar fi și loc mai mult pentru echipa artistică și pentru dans — răzbește glasul unui tînăr.

Propunerile curg din toate părțile. Alegătorii sînt preocupați de construirea unui dig, de întreținerea șoselei și de multe alte lucruri. Tovarășul Crăciun notează și zîmbește. Știe el că oamenii, cînd se pornesc, spun tot ce au pe inimă. Ehei, aici e treabă multă de făcut!

Pe nesimțite, întunericul de-afară a tras perdele groase pe ferestrele căminului. Alegătorii se privesc mirați. Ia te uită, cum mai trece timpul cînd te iei cu vorba! Dar nu-i nimic. Au pus la cale lucruri de seamă, pe care, fără doar și poate, au să le îndeplinească.

NICOLAE COMANICI

Candidatul Sabri Emurla

Ani de-a rîndul Sabri Emurla, țăran sărac de naționalitate tătară, a muncit din greu pe pămînturile chiaburilor din comuna Cobadin. El ar fi dus întotdeauna un trai de mizerie dacă puterea populară nu l-ar fi eliberat de sub exploatare, deschizîndu-i căile spre o altă viață.

Intrat în gospodăria colectivă, comunistul Sabri Emurla și-a închinat de la început toate forțele sale întăririi ei economico-organizatorice. In comună a fost totdeauna un sfătuitor apropiat al țăranilor muncitori cu gospodării individuale, dintre care mulți ascultîndu-i îndemnul s-au alăturat colectiviștilor.

Harnic și cinstit, cu luare aminte față de nevoile oamenilor, el și-a cîștigat dragostea și stima întregii comune. De aceea țăranii muncitori l-au propus candidat și l-au ales ca deputat în sfatul popular comunal încă din 1950. In 1953 l-au reales ca deputat de data aceasta în sfatul popular raional.

Cei 5 ani în care Sabri Emurla a muncit ca deputat au fost încununați de frumoase realizări pe tărîm obștesc. Șoseaua pietruită, gardul cel nou din beton al școlii elementare, frumoasele construcții ale gospodăriei agricole colective din comună, îndeosebi grajdurile și saivanele electrificate, magazinele cooperativei, căminul cultural, sînt realizări la care nu a lipsit ajutorul efectiv al lui Sabri Emurla.

Colectiviștii care l-au ales bucuroși președinte al gospodăriei, țăranii muncitori care vin la el cu inima deschisă, văd în Sabri Emurla un om care nu precupețește eforturile cînd este vorba de treburile obștești ale comunei, un activist întreprinzător, un om de inimă.

Iată de ce și pentru alegerea din acest an a deputaților în sfaturile populare ei l-au propus drept candidat în circumscripția electorală raională nr. 12.

Sabri Emurla este unul din numeroșii candidați propuși în regiunea Constanța din rîndul minorităților naționale.

Alături de deputații romîni, deputații aparținînd minorităților naționale au adus și pînă acum o însemnată contribuție la dezvoltarea economică și culturală a regiunii.

Munca lor spornică este un rod al prieteniei frățești , care leagă poporul romîn cu minoritățile naționale în republica noastră populară.

UCENICII

Inalt și bine legat, purtînd pe cap o „siberiană" și îmbrăcat cu bundă și pantaloni vătuiți, de departe l-ai fi putut ușor lua drept unul din tractoriștii stațiunii... Ion Badiu, n-are însă decît 15 ani. E ucenic la S.M.T. Tecuci. L-am găsit în remiză, examinînd cu luare aminte un tractor tocmai ieșit din reparație. Punea mereu întrebări tractoriștilor din jur. Peste o jumătate de ceas intra la cursuri și voia să fie bine pregătit.

L-am văzut apoi pe Ion Badiu alături de alți 17 băieți de vîrsta lui, la prima oră de clasă. Tinerii ascultau cu atenție explicațiile date de tov. ing. Constantin Popescu, mecanicul șef al stațiunii, și din cînd în cînd își făceau însemnări în caiete. Unii scriau mai repejor; alții însă, se trudeau, așterneau mai anevoie cuvintele pe pagina de caiet. Se vedea bine că nu prea-s deprinși cu termenii tehnici noi. Lectorul îi aștepta însă, cu răbdare și nu relua explicațiile decît atunci cînd vedea că toți au isprăvit de notat.

— Cu lecția aceasta am încheiat partea teoretică privind nituirea, răzuirea și încărcarea prin sudură; i-a anunțat lectorul. Vom trece apoi la tăierea metalelor și alezarea palierelor...

...In pauza ce a urmat, am stat de vorbă mai pe îndelete cu ucenicul Ion Badiu.

— Cine m-a îndrumat să vin la S.M.T.? s-a mirat el. Eu singur! De mult voiam să mă fac tractorist. Dar eram prea mic. Prima oară l-am văzut cu tractorul, prin satul Cernica, pe tov Dumitru Pîslaru, din brigada a 2-a. De atunci au mai venit pe la noi și alți tractoriști. Cu Ion Dănilă și Arion Sava m-am și împrietenit. Am învățat de la ei o mulțime de lucruri despre tractor. Cînd am auzit că aici, la S.M.T. Tecuci, se face școală profesională de ucenici, am alergat într-un suflet să-i spun tatii. A fost și el bucuros, că doar nu-i puțin să fii tractorist. A venit și Iordache Toboș, un alt băiat de la noi. Ni s-au dat haine, bocanci, căciuli. Mîncăm la cantină, cu toți mecanizatorii. Seara, jucăm șah la club...

De la principalul lector al școlii de ucenici din stațiune, tov. ing. Constantin Popescu, am aflat că Ion Badiu este foarte sîrguincios la învățătură. Ca și consăteanul său Iordache Toboș, ca și Ion Fieraru, fiul unui colectivist din Negrilești, ca și Ștefan Potîrniche, fiul unui alt colectivist din Tălpici

Pentru a-și asigura cadre bune de mecanizatori, ca și în celelalte S.M.T.-uri din țară, conducerea S.M.T.-ului Tecuci se îngrijește să asigure ucenicilor condiții bune de învățătură și trai. De asemenea, ucenicii sînt înconjurați cu multă dragoste de către mecanicii și tractoriștii din stațiune. Aceștia îi ajută la fiecare pas să cunoască mașinile, uneltele din atelier, să se deprindă cu mînuirea principalelor scule.

— In anii următori — mi-a spus, la plecarea din stațiune, tov. Aliman, directorul S.M.T.-ului Tecuci, vorbind despre ucenicii de azi — mecanizatorilor noștri li se vor adăuga numeroși tractoriști de nădejde și chiar mecanici de tractoare, cadre crescute și educate în stațiunea noastră.

AL. RAICU

Gunoiul de grajd trebuie dus de pe acum la cîmp

Pentru un gospodar harnic, iarna nu înseamnă a sta pe cuptor. In această perioadă, cînd, ce e drept, cîmpul îți dă de lucru mai puțin, mai sînt totuși destule de făcut. Așa, bunăoară, eu am socotit totdeauna că o lucrare foarte nimerită pe care pot să o fac în lunile de iarnă este căratul bălegarului putred la cîmp.

Mulți dintre cei ce vor citi scrisoarea mea se vor întreba, poate, de ce nu car gunoiul la cîmp din toamnă, ca să-l îngrop sub arătura adîncă. Aș vrea eu să fac acest lucru, dar nu-mi este cu putință. Și iată de ce: am 5,80 ha. de pămînt. Aproape în fiecare an, o mare suprafață din acest teren o semăn cu porumb. Or, cum recoltatul porumbului mă întîrzie mult, încît pînă vine iarna de abia reușesc, cu cei doi cai pe care îi am, să semăn la timp grîul, să aduc acasă știuleții și cocenii de porumb, nu îmi mai rămîne timp să fac și alte lucrări.

De cum se lasă însă gerul, încep să car din platformă gunoiul la cîmp. Pentru ca acesta să nu piardă nimic din substanțele hrănitoare pentru plante, nu-l împrăștii pe cîmp, ci-l pun într-o grămadă, la capătul tarlalei pe care vreau să o gunoiesc și grămada o acopăr cu pămînt. La noi în sat, mai sînt și alți țărani muncitori care transportă gunoiul la cîmp în timpul iernii. Dintre aceștia, unul singur, și anume Marincu Pătru, nu așează gunoiul în grămadă la capătul locului ci îl împrăștie pe toată tarlaua. Cu Marincu Pătru sînt vecin în hotar și pămîntul meu nu este cu nimic mai bun decît al lui. Totuși, de pe suprafețe de teren la fel de mari, obținem recolte diferite, ale mele fiind totdeauna mai bogate.

Transportînd gunoiul în timpul iernii, în primăvară pot să mă ocup în voie de aratul și pregătitul ogoarelor pentru semănat, fără a mai avea în grijă și căratul bălegarului. In fiecare an, eu îngraș cu bălegar bine dospit mai bine de un hectar de pămînt. Anul trecut de pe 58 de ari semănați cu orz am scos o producție de 1.200 kg de boabe. Vecinul meu Ștefan Drăguț tot de pe 58 de ari semănați cu orz a scos abia 300 kg. Să nu credeți că este vreo greșeală. Asta din cauză că badea Ștefan nu se preocupă să îngrașe culturile cu gunoi de grajd.

Văzînd că în urma îngrășării pămîntului obțin an de an sporuri mari de recoltă, eu mă străduiesc să folosesc cît mai bine întreaga cantitate de gunoi rezultată de la vitele din gospodăria mea. Pînă acum, am și transportat la cîmp o mare parte din gunoiul de grajd, pe care îndată ce va permite timpul îl voi îngropa sub brazdă.

ION DRAGOMIR
țăran muncitor din comuna Giroc, regiunea Timișoara

Vie activitate în cadrul căminelor culturale

In vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare căminele culturale din raionul Caracal desfășoară o vie activitate.

In cele 600 cercuri de citit, și la șezătorile duminicale ținute în cea de a doua jumătate a lunii ianuarie la căminele culturale, a fost prelucrat Decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare în prezența a peste 7.000 de participanți. In cursul lunii ianuarie, căminele culturale din raion au organizat 124 de șezători duminicale în cadrul cărora s-au ținut conferințele: „Alegerile din trecut și alegerile de azi", „Adîncul democratism al Constituției R.P.R." și altele.

Printre formele pe care căminele culturale le folosesc cu succes în campania electorală sînt și audițiile colective la radio. S-au organizat 220 de audiții colective la care au participat peste 4.000 de alegători. La căminele culturale din comunele Dobrosloveni, Stoenești, Marotinu de Sus și altele, audițiile colective la radio au loc regulat de 4 ori pe săptămînă.

La activitatea culturală ce se desfășoară în întîmpinarea alegerilor contribuie și 25 de formații teatrale, 29 de coruri, 32 echipe de dansuri și 13 brigăzi artistice de agitație.

(Agerpres)

Pe calea arătată de partid

Puterea exemplului

In cei aproape şapte ani care au trecut de la întemeiere şi pînă astăzi, gospodăria noastră a făcut mari paşi înainte pe calea dezvoltării ei şi a creşterii nivelului de trai al colectiviştilor. „Milionarii", aşa ne spun acum oamenii din satele din jur.

Şi pe bună dreptate. Gospodăria noastră este o gospodărie milionară. Avem multe ramuri de producţie care în fiecare an ne aduc venituri de milioane de lei.

Felul în care muncesc şi trăiesc colectiviştii noştri, succesele dobîndite de gospodăria colectivă au trezit mult interes în rîndul ţăranilor muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi. Gospodăria noastră este vizitată deseori de grupuri de ţărani muncitori care sînt dornici să afle cum trăiesc şi cum muncesc colectiviştii, să se convingă, cu ochii lor, cum s-ar spune, de foloasele mari pe care le oferă munca în marea gospodărie agricolă socialistă.

Anul trecut, printre vizitatorii gospodăriei noastre au fost şi cîţiva ţărani muncitori din comuna vecină Ghenciu. Intorşi acasă, ei au povestit consătenilor lor cele văzute la noi la Berveni, şi acest lucru a întărit şi mai mult dorinţa ţăranilor muncitori din Ghenciu de a întemeia şi în comuna lor o gospodărie colectivă.

Legătura dintre ţăranii muncitori din Ghenciu şi gospodăria noastră s-a păstrat tot timpul anului trecut. Ea s-a întărit şi mai mult după ce — la începutul anului acesta — în cadrul organizaţiei de bază din gospodărie au fost dezbătute documentele celui de al II-lea Congres al partidului. Studiind documentele Congresului, noi ne-am propus ca sarcină imediată să dăm un sprijin concret şi eficace ţăranilor muncitori din Ghenciu pentru a porni pe calea marii gospodării agricole socialiste. La îndemnul comitetului raional de partid biroul organizaţiei de bază şi consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective au alcătuit două echipe de agitatori pentru a sprijini munca de înfiinţare a gospodăriei colective din comuna Ghenciu. Membri ai biroului organizaţiei de bază şi ai consiliului de conducere şi colectivişti fruntaşi în muncă au mers în comuna Ghenciu şi, împreună cu membrii de partid din această comună, au desfăşurat o rodnică muncă de lămurire pentru a convinge pe ţăranii muncitori de foloasele muncii în comun. Indrumaţi de instructorul trimis de comitetul raional de partid, agitatorii au mers pe la casele ţăranilor muncitori şi au stat de vorbă cu ei, au organizat convorbiri şi şedinţe cu obştea satului la căminul cultural, unde s-a discutat pe larg felul cum este organizată munca în gospodăria colectivă, cum trăiesc şi cum muncesc colectiviştii.

Deosebit de folositoare s-a dovedit munca de agitaţie şi lămurire dusă de colectivistele Paraschiva Obiş, Irina Nagy şi altele, care au făcut parte din aceste echipe. Chiaburii din Ghenciu răspîndiseră diferite zvonuri pe seama gospodăriei colective, zvonuri care începuseră să fie crezute mai ales de către ţărancele muncitoare. Stînd de vorbă cu femeile din Ghenciu şi povestindu-le despre munca şi viaţa lor în gospodăria colectivă, colectivistele le-au arătat cît de duşmănoase sînt şi ce ţintesc zvonurile chiabureşti.

In luna ianuarie, un grup de ţărani muncitori din Ghenciu au făcut o nouă vizită la noi, la Berveni. O zi întreagă au stat ei în gospodăria noastră. Au vizitat ferma, uzina electrică, au mers pe la casele multor colectivişti, au stat de vorbă cu femeile şi copiii lor. Cu acest prilej, ţăranii muncitori din Ghenciu au putut vedea încă o dată cît de rodnică este munca în gospodăria colectivă. Ei au putut vedea că, în răstimpul de cînd există gospodăria noastră colectivă, peste 100 de colectivişti şi-au făcut case noi, luminoase şi trainice, circa 130 de colectivişti şi-au luat aparate de radio, mulţi şi-au cumpărat, cu banii primiţi pentru munca în gospodăria colectivă, mobilă, biciclete şi chiar motociclete. Ei s-au putut convinge că, în gospodăria colectivă, cine munceşte cu tragere de inimă poate să-şi îndestuleze casa cu de toate. Anul trecut, de pildă, colectivistul Taşi Arpad a primit pentru zilele-muncă făcute în gospodăria colectivă de el şi ai săi peste 10.000 kg de grîu, porumb, cartofi, floarea-soarelui, orz, secară, în afară de alte produse plus 11.835 lei. Şi nu este singurul colectivist care a realizat asemenea venituri. Csàki Geza a primit, pentru zilele-muncă făcute anul trecut de el şi familia sa, numai bani suma de 13.127 lei.

Cele văzute cu prilejul vizitei făcute la noi, ca şi cele spuse de agitatori au convins o parte din ţăranii muncitori din Ghenciu să păşească pe calea unei vieţi noi. Zilele trecute, un grup de ţărani muncitori din această comună şi-au strîns laolaltă 127 de hectare de pămînt şi principalul inventar agricol, întemeind gospodăria colectivă „Ady Endre".

Gospodăria colectivă din comuna Ghenciu nu este singura care ia fiinţă cu sprijinul şi sub influenţa gospodăriei noastre. In decembrie anul trecut, noi am ajutat la întemeierea gospodăriei colective din comuna Ciumeşti. De asemenea, în anul 1953, agitatorii din gospodăria noastră au sprijinit înfiinţarea gospodăriei colective din Carei. Pe viitor, noi vom munci cu şi mai multă rîvnă pentru a convinge cît mai mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale să păşească cu încredere pe calea agriculturii socialiste. In acelaşi timp, noi vom lupta prin toate mijloacele pentru continua dezvoltare a gospodăriei noastre, pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în activitatea noastră şi, în primul rînd, a celor care frînează dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei, pentru a face din gospodăria colectivă din Berveni un centru tot mai puternic de atragere a ţărănimii muncitoare pe făgaşul formelor superioare ale cooperaţiei de producţie agricolă.

IOSIF MITRACSKA
secretarul organizaţiei de bază din G.A.C. „Inainte" comuna Berveni, raionul Carei

La cursurile agrozootehnice de masă

Dornici de a cunoaşte şi a pune în practică metodele de sporire a producţiei agricole, membrii gospodăriei colective „Timpuri Noi" din Dădeşti — Cioplea, raionul Tudor Vladimirescu, participă cu regularitate şi în număr mare la cursurile agrozootehnice de masă organizate în cadrul gospodăriei lor.

In fotografie: cursanţii urmăresc cu atenţie lecţia ţinută de tovarăşul inginer agronom I. Mănescu, de la secţia agricolă a raionului, în care este vorba despre felul cum se face încercarea puterii de încolţire a seminţei.

Noi întovărăşiri agricole

● De curînd, 45 de familii de ţărani muncitori din comuna Băileşti, regiunea Craiova, au înfiinţat o întovărăşire agricolă în care au adus o suprafaţă de 37,50 ha. Preşedinte al întovărăşirii a fost ales Victor Ciubauceanu, unul dintre cei mai vrednici ţărani muncitori din comună. Ceilalţi membri ai consiliului de conducere al întovărăşirii au fost, de asemenea, aleşi din rîndul fruntaşilor recoltelor bogate.

In amintirea eroicelor lupte ale ceferiştilor de la Griviţa, ţăranii muncitori din Băileşti au dat întovărăşirii lor numele de „16 Februarie".

Victor Riştea
corespondent

● Dornici să obţină recolte mai bogate, cei 18 membri ai asociaţiei pentru cultivarea sfeclei de zahăr din Rădăşeni, raionul Fălticeni, au transformat zilele acestea asociaţia lor într-o întovărăşire agricolă, căreia i-au dat numele de „Vasile Roaită".

Fruntaşii recoltelor bogate Teodor Tudose, Nicolae Pintilie şi Ion Gr. Amariei au fost aleşi în conducerea întovărăşirii.

T. Godeanu
corespondent

OAMENI AI MUNCII DE PE OGOARE! ASTĂZI ÎNCEPE ÎN ÎNTREAGA ŢARĂ RECENSĂMÎNTUL POPULAŢIEI. PRIMIŢI CU ÎNCREDERE PE RECENZORI ŞI RĂSPUNDEŢI EXACT LA ÎNTREBĂRILE CE VI SE VOR PUNE. NUMAI ASTFEL VEŢI AJUTA CA ACEASTĂ LUCRARE DE INTERES OBŞTESC SĂ SE POATĂ DESFĂŞURA CU SUCCES. SPRIJININD RECENSĂMÎNTUL POPULAŢIEI VĂ ÎNDEPLINIŢI O DATORIE PATRIOTICĂ!

Creşte numărul membrilor gospodăriei noastre colective

...103 ha de pămînt, cîteva animale de muncă şi de producţie şi o magazie veche, dărăpănată. Aceasta era avuţia obştească a gospodăriei noastre colective la înfiinţarea ei în anul 1952. Datorită muncii harnice a colectiviştilor şi sprijinului pe care l-am primit din partea organelor de partid şi de stat, noi am reuşit ca în numai cîţiva ani să facem din gospodăria aceea mică şi săracă de la început o gospodărie colectivă puternică şi înfloritoare, care asigură membrilor ei venituri tot mai mari. In prezent, avuţia obştească a gospodăriei noastre cuprinde, printre altele, aproape 600 de animale de muncă şi de producţie, 9 construcţii noi, trainice şi încăpătoare, dintre care 4 grajduri şi saivane, 2 ateliere şi o remiză.

Recoltele obţinute de noi au fost tot mai îmbelşugate. In anul trecut, de pildă, am scos în medie la hectar 2.800 kg de porumb boabe şi 1.600 kg de grîu.

Ca urmare a succeselor dobîndite în dezvoltarea avuţiei obşteşti şi în sporirea producţiei agricole, au crescut an de an şi veniturile personale ale colectiviştilor. Anul trecut, bunăoară, colectivistul Radu Vasile a primit peste 5.000 kg de cereale, aproape 8.000 kg de alte produse, precum şi o însemnată sumă de bani. Cu banii obţinuţi prin valorificarea unei părţi din veniturile pe care le-a primit pentru munca în gospodărie în 1953—1955, şi cu ajutorul gospodăriei colective, Radu Vasile a putut să-şi construiască o casă nouă. Ca Radu Vasile mai sînt cel puţin 40 de colectivişti care şi-au construit ori îşi construiesc case noi.

Bunăstarea pe care şi-au făurit-o şi şi-o făuresc colectiviştii a constituit pentru mulţi ţărani muncitori individuali un puternic îndemn de a veni alături de noi. Numai după un an de la înfiinţare, numărul colectiviştilor crescuse, de la 34, la 74. In 1953, au mai intrat în gospodărie 44 de familii de ţărani muncitori, în 1954, încă 13 familii, iar în 1955, adunarea generală a colectiviştilor a aprobat primirea a 15 familii de ţărani muncitori. Numărul celor care se conving de foloasele muncii în gospodăria colectivă creşte necontenit. De la începutul anului şi pînă acum, încă 4 ţărani muncitori au făcut cereri de înscriere. In prezent, peste 50 la sută din numărul familiilor de ţărani muncitori din satul nostru fac parte din gospodăria colectivă.

Mijlocaşi ca, de exemplu, Ion Ghiţă Popa, Constantin Avram, Constantin M. Popa şi alţii care la înfiinţarea gospodăriei au stat la o parte, şi-au dat seama că membrii colectivei obţin în fiecare an venituri mai mari decît cei care-şi lucrează pămîntul de unul singur. De aceea, încă din primii ani ai activităţii gospodăriei noastre, mulţi dintre ei au venit alături de noi.

Colectiviştii, în frunte cu cei 40 de membri de partid, sînt agitatori neobosiţi în rîndul ţăranilor muncitori individuali pentru a-i convinge pe aceştia de superioritatea gospodăriei agricole colective. Munca de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori individuali, noi o desfăşurăm prin diferite forme: discuţii cu grupuri de ţărani muncitori sau cu fiecare în parte, convorbiri la şcoală ori la căminul cultural, articole la gazeta de perete, panouri care înfăţişează succesele gospodăriei noastre colective. Adeseori îi invităm pe individuali acasă la noi, sau la gospodăria colectivă, să vadă cum muncim şi trăim noi, colectiviştii.

Succesele pe care le-am dobîndit pînă acum în întărirea şi lărgirea gospodăriei noastre colective constituie pentru noi un imbold de a munci cu şi mai multă însufleţire pentru continua înflorire a gospodăriei noastre şi pentru atragerea a cît mai mulţi ţărani muncitori pe calea marii gospodării agricole socialiste.

NECHITA CHIVULESCU
preşedinte

COMAN STOIAN
secretarul organizaţiei de bază P.M.R. din gospodăria agricolă colectivă „Secera şi Ciocanul", satul Nicolae Fleva, comuna Ziduri, regiunea Ploeşti

In legătură cu recensămîntul

La recensămîntul populaţiei din 21 februarie 1956 va trebui să se obţină date reale atît asupra numărului *populaţiei stabile* a fiecărei localităţi, cît şi asupra numărului *populaţiei prezente* în acea localitate în noaptea de 20 spre 21 februarie 1956, indiferent dacă e vorba de locuitori stabili sau flotanţi.

Prin „populaţia stabilă" a unei localităţi se înţelege populaţia care are domiciliul permanent în localitatea respectivă (indiferent dacă în noaptea de 20 spre 21 februarie este sau nu prezentă la domiciliu), precum şi persoanele care locuiesc în această localitate de peste 6 luni (chiar dacă nu şi-au făcut formele de mutare la miliţie).

Prin „populaţia prezentă" a unei localităţi se înţelege atît populaţia stabilă cît şi persoanele care în momentul recensămîntului (în noaptea de 20—21 februarie) au fost *temporar prezente* în acea localitate (flotanţi).

A apărut:

Grădina, via şi livada

nr. 2, februarie 1956

Din sumar:

- ★ ★ ★ Punerea în valoare a terenurilor nisipoase improprii pentru cultura cerealelor
- **N. Marinescu:** Cîteva realizări şi învăţăminte din cultura legumelor în anul 1955
- **N. Savinova, D. Bălan:** Producerea răsadurilor în ghivece nutritive
- **Gh. Brînda:** Cultura ardeiului în regiunea Arad
- **M. Oprean:** Altoirea butaşilor de viţă de grosimi diferite
- **Gh. Savin:** Comportarea soiurilor de viţă în condiţiile de mediu ale podgoriei Valea Călugărească
- **Em. Popescu:** Observaţii în legătură cu „plînsul" la viţa de vie în podgoria Drăgăşani
- **S. Cojocaru:** Pomicultura din Ţara Haţegului
- **S. Acker:** Reducerea invaziei păduchelui de San José în livezile pe rod
- **N. Ştefan:** Cîteva probleme ale dezvoltării pomiculturii în R. P. Bulgaria

Sfatul agronomului

Cum trebuie făcută iarovizarea cartofilor timpurii

In gospodăria agricolă de stat „Timpuri Noi" din comuna Giarmata, unde lucrez, în anul 1954 s-au cultivat pentru prima dată cartofi iarovizaţi, pe o suprafaţă de 2 ha. Sporul mare de recoltă — peste 3000 kg în plus la hectar — cît şi faptul că recoltarea s-a putut face cu vreo 3-4 săptămîni mai devreme, ne-au convins de superioritatea acestei metode.

Anul trecut, noi am extins suprafaţa cultivată cu cartofi iarovizaţi la 10 ha, reuşind să recoltăm în medie cîte 13.500 kg la ha, cu 4—5.000 kg la ha mai mult decît au dat cartofii timpurii neiarovizaţi. Drept urmare, primăvara aceasta vom însămînţa cu cartofi iarovizaţi o suprafaţă de 20 ha.

Pentru iarovizat, folosim cartofi timpurii din soiurile: Gülbaba, Roz timpuriu şi un soi local care s-a dovedit deosebit de productiv şi rezistent la boli.

Incă din primele zile ale lui februarie, noi am început să alegem din cartofii puşi la păstrare pentru sămînţă tuberculi sănătoşi şi de mărime potrivită, pe care îi vom iaroviza. Zilele acestea, vom trata aceşti tuberculi cu formalină, folosind pentru o tonă de cartofi un litru de formalină 40 la sută. Soluţia de formalină o pregătim în căzi de lemn cu o capacitate de cca 100 litri, în care turnăm 80 litri de apă şi un litru de formalină. Ţinem cartofii în această soluţie timp de 5 minute, după care îi scoatem, îi aşezăm în grămezi şi îi acoperim cu o muşama. După 2 ore îi aşezăm în straturi subţiri, într-o încăpere şi îi aerisim puternic, pentru a se zvînta cît mai repede. Zvîntarea trebuie să se facă în mai puţin de 24 de ore, pentru ca mugurii de cartofi să nu-şi piardă, sub influenţa formalinei, puterea de încolţire.

Imediat ce se vor zvînta, vom aşeza cartofii pentru iarovizat. Iarovizarea se poate face fie înşirînd cartofii pe sfoară sau sîrmă, fie aşezîndu-i în lădiţe, pe rafturi sau pe stelaje. Noi am folosit lădiţe construite din şipci, lungi de 60 cm, late de 35 cm şi înalte de 12 cm. In fiecare lădiţă am aşezat cîte 2 straturi de tuberculi. Lădiţele le-am pus una peste alta, acest lucru fiind posibil datorită faptului că ele sînt prevăzute la colţuri cu cîte un picior lung de cca 25 cm.

Camera în care iarovizăm cartofii este încăpătoare, luminoasă şi prevăzută cu sobe. In primele 10 zile, acoperim ferestrele cu rogojini pentru a face întuneric în încăpere şi a menţine o temperatură de 12-15 grade C. In acest timp, cartofii încep să încolţească. După aceste 10 zile, pînă la plantare, ţinem cartofii numai la lumină şi la o temperatură ceva mai ridicată (15-18°C.).

Cînd majorităţii tuberculilor încep să le crească mugurii ochilor de la vîrf, se micşorează temperatura din cameră pînă la 10-12 grade C, temperatură care se menţine pînă la plantat. Colţii cartofilor nu trebuie lăsaţi să crească prea lungi, pentru a nu se rupe la plantare; e bine ca ei să fie scurţi, groşi şi viguroşi. Asemenea colţi se realizează numai în condiţii bune de lumină, aer şi umiditate. Umiditatea aerului din încăpere trebuie să fie de 65 la sută, în care scop se stropeşte podeaua cu apă, pe intervale.

In tot timpul iarovizării, la fiecare 7 zile, cartofii se întorc, trecîndu-i pe cei de deasupra dedesubt, cît şi de pe o parte pe alta, pentru a fi expuşi deopotrivă la lumină. Cu acest prilej, se elimină tuberculii cu lăstari firavi, alungiţi, tuberculii neîncolţiţi, cît şi acei care au început să se strice. Dacă în timpul iarovizării se constată îmbolnăvirea unui număr mare de tuberculi, temperatura trebuie coborîtă imediat la 5-10 grade Celsius. Totodată, se va îmbunătăţi aerisirea în încăpere.

Făcută în acest fel, iarovizarea durează 40—50 de zile, după care cartofii pot fi plantaţi. Dacă condiţiile de climă nu sînt prielnice plantării, termenul acesta poate fi prelungit fără nici un pericol. Cu cît iarovizarea durează mai mult, cu atît se ajunge la producţii mai mari.

Plantarea cartofilor iarovizaţi să se facă cu multă atenţie — pentru a nu se rupe colţii — şi într-un teren bine lucrat.

Ing. FRANCISC EILHARDT
tehnician şef la G.A.S. Giarmata regiunea Timişoara

Ce lucrări trebuie făcute în stupină la începutul primăverii

Inceputul primăverii pentru familiile de albine se consideră a fi efectuarea zborului de curăţire, a cărui dată este în strînsă legătură cu mersul vremii. Acest zbor poate avea loc înainte de sfîrşitul lunii februarie sau abia în a doua jumătate a lunii martie. Efectuarea zborului de curăţire cît mai de timpuriu primăvara are o mare importanţă, deoarece numai după golirea intestinului de resturile acumulate în el în perioada de iarnă albinele au posibilitatea de a prelucra cantităţi mari de miere şi păstură pentru puiet. Din acest motiv, întîrzierea efectuării zborului de curăţire poate avea urmări rele asupra dezvoltării familiilor de albine. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în mod obişnuit, în condiţiile de climă ale ţării noastre, după cîteva zile calde, la începutul primăverii vine o perioadă rece în care albinele nu pot zbura. In acest caz, familiile care nu au efectuat zborul de curăţire în primele zile calde rămîn în urmă cu dezvoltarea şi, ca urmare, producţia de miere din timpul culesului va fi mai mică.

Pentru familiile de albine care iernează în aer liber, efectuarea zborului de curăţire în primele zile favorabile nu constituie o problemă. Pentru familiile iernate în cojoc şi în special pentru cele iernate în adăpost, este însă necesară intervenţia apicultorului. Astfel, în zilele favorabile zborului, de la începutul primăverii, apicultorul va desface cojocul de iernare al stupilor şi-i va aşeza pe aceştia pe locurile lor definitive. De asemenea, şi familiile iernate în adăpost se scot şi se aşează pe vatra stupăriei. Pentru a ajuta efectuarea zborului de curăţire, se poate ridica temporar capacul stupului şi chiar salteluţa de deasupra podişorului.

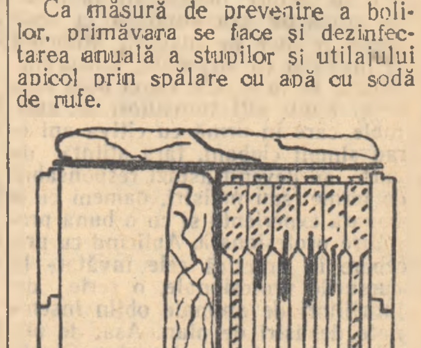
In următoarele zile calde, se face un control sumar al familiilor de albine cu scopul de a identifica şi înlătura situaţiile anormale care ar pune în pericol viaţa familiei de albine. Astfel, se cercetează situaţia hranei şi a mătcii; familiile fără hrană urmează a primi miere în faguri sau lichidă din stocul de rezervă. In lipsa mierei, poate fi întrebuinţat un sirop făcut din zahăr şi apă. Familiilor găsite fără matcă li se dă una de la rezervă prin unirea nucleului cu familia respectivă.

Tot cu ocazia acestui control se scot din cuib toţi fagurii care nu pot fi acoperiţi bine de albine. Fagurii care rămîn în cuib se aşează în felul următor: către peretele stupului mai bine încălzit de soare se pune un fagure cu miere şi păstură, apoi fagurii pe care a început creşterea de puiet şi după aceea încă un fagure cu provizie. La începutul primăverii, nu este necesar a se lăsa faguri mai mulţi, întrucît cantitatea de puiet nu ocupă fagurii în întregime şi matca poate să-şi extindă ouatul pe restul suprafeţei fagurilor care acum sînt încălziţi în întregime de albine.

Cuibul astfel aranjat se mărgineşte cu diafragma şi golul rămas după diafragmă se umple cu materiale izolatoare. De asemenea, se pune în continuare salteluţa de deasupra podişorului (vezi figura). Impachetajul poate fi folosit cel care a stat iarna în stup, iar în cazul cînd este umezit, se usucă la soare.

După stabilirea timpului cald, la cîtva timp după primul control se procedează la revizia de fond de primăvară, cu ocazia căreia se cercetează amănunţit situaţia fiecărei familii în parte şi se stabilesc posibilităţile de dezvoltare a familiilor, în vederea valorificării culesurilor. In baza constatărilor făcute cu ocazia acestui control, se înlocuiesc mătcile necorespunzătoare şi se completează proviziile de hrană acolo unde este necesar. Familiile slabe se întăresc cu 1—2 faguri, cu puiet şi albine, luaţi din familii puternice.

Ca măsură de prevenire a bolilor, primăvara se face şi dezinfectarea anuală a stupilor şi utilajului apicol prin spălare cu apă cu sodă de rufe.

Pe măsura dezvoltării familiilor de albine, cuibul acestora se lărgeşte cu faguri clădiţi. In prima parte a primăverii, se întrebuinţează faguri mai închişi la culoare, în care matca începe să ouă mai repede. Este bine ca aceşti faguri să conţină şi cîte puţină miere din anul trecut, care, dacă este căpăcită, se descăpăceşte la introducerea în stup. Dacă nu are miere, fagurele se stropeşte cu apă călduţă îndulcită cu puţină miere sau zahăr. Mai tîrziu, pe timpul înfloririi pomilor roditori, se întrebuinţează faguri care nu au mai avut puiet; atunci cînd familiile s-au împuternicit şi în natură există un cules cît de mic, se pot introduce faguri artificiali.

Fagurii pentru lărgirea cuibului se introduc între ultimul fagure cu puiet şi cel cu provizii. Pe măsură ce familiile se dezvoltă, fagurii pot fi introduşi şi în mijlocul cuibului.

Dezvoltarea familiilor de albine în cursul primăverii este foarte mult ajutată de existenţa unui cules pe care albinele să-l poată valorifica. Nectarul şi polenul proaspăt au asupra familiei de albine un efect stimulator şi fiecare apicultor trebuie să caute a asigura familiilor de albine pe care le îngrijeşte un cules de primăvară. Dacă în raza de zbor a albinelor nu se găsesc suprafeţe cu plante melifere care să înflorească în această perioadă, stupăria se va muta pe suprafeţe de teren ocupate cu păduri.

In timpul zilelor ploioase sau reci, cînd nu este recomandabil să se lucreze la stupi, apicultorul îşi va pregăti şi pune în ordine tot materialul necesar lucrărilor. Astfel, va pregăti fagurii pentru lărgirea cuibului şi îi va sorta după vechime în raport cu etapele de întrebuinţare. Va pregăti magaziile pentru recoltă, cu faguri clădiţi şi artificiali, va pregăti ramele clăditoare, pentru ca, paralel cu producţia de miere, să realizeze şi o producţie sporită de ceară.

Cu aceste lucrări, ajungem în ajunul culesului principal de salcîm, cînd familiile trebuie să fie puternice, pentru a realiza cea mai mare producţie de miere.

Ing. I. BARAC

Mai multă atenţie conţinutului şi formei lecţiilor destinate învăţămîntului agricol de masă

Pentru a veni în ajutorul cursanţilor şi lectorilor învăţămîntului agricol de masă, Editura de Stat Agro-Silvică a luat iniţiativa de a edita într-un manual lecţiile predate în acest an de şcolarizare la cursurile agrozootehnice trienale. Cum printre lecţiile ce urmează a fi incluse în volum se numără şi cea intitulată „Importanţa asolamentului şi rînduirii culturilor", care conţine o serie de grave greşeli atît de fond, cît şi de formă, credem că e necesar să scoatem la iveală aceste greşeli.

Vom începe chiar cu titlul lecţiei, care nu corespunde întocmai conţinutului. Citirea titlului te îndreptăţeşte să crezi că lecţia va arăta pe larg care este importanţa asolamentului pentru agricultura ţării noastre din punct de vedere agrotehnic şi economic. Dar autorul vorbeşte foarte puţin despre această însemnată problemă. In schimb, el face numeroase propuneri pentru folosirea diferitelor tipuri de asolamente în diverse regiuni ale ţării. Considerăm că şi aceste recomandări interesează cititorii, dar ele nu trebuie să constituie sîmburele central al unei lucrări intitulate „Importanţa aplicării asolamentului...". La fel, socotim că, atunci cînd se scrie despre asolamente şi mai ales cînd se preconizează folosirea anumitor tipuri de asolamente pentru o regiune oarecare sau pentru o ţară întreagă a cărei economie este planificată, trebuie neapărat să se ţină seama, în primul rînd, de condiţiile economice şi naturale concrete existente într-o regiune sau alta a ţării. Or, o lipsă principală a lecţiei este tocmai neglijarea în mare măsură a condiţiilor economice. Puţinele fraze în care se enunţă cîteva principii economico-organizatorice nu sînt suficiente pentru a lămuri importanţa economică a unei asemenea probleme, cum este cea a asolamentelor. A întocmi asolamente fără a ţine seamă de structura culturilor de care economia naţională are nevoie înseamnă a săvîrşi o gravă greşeală de orientare atît economică, cît şi politică.

Mai departe, cercetînd o serie de asolamente agricole şi furajere pe care tov. inginer V. Mihalca, autorul broşurii, le stabileşte, se remarcă o altă greşeală. Asolamentele recomandate ţin seama numai de zonele de vegetaţie naturale din ţara noastră. Procedeul acesta nu este cel mai potrivit, pentru că, după cum am arătat mai sus, asolamentele sînt dictate în mare măsură şi de împrejurările economice. Rezultă, deci, că la stabilirea asolamentelor pentru o zonă oarecare sau pe întreaga ţară trebuie neapărat să se ţină seama nu numai de zonele de producţie naturale (zone ecologice), ci şi de cele de producţie agricolă (zone economice).

Zonele ecologice ne vor indica sortimentul culturilor care pot intra în alcătuirea unui asolament, iar zonele economice ne vor arăta structura culturilor respective, adică ce procent vor ocupa diferitele culturi din suprafaţa arabilă a regiunii respective. La rîndul ei, structura culturilor este în strînsă legătură cu nevoile economice naţionale şi ale zonei respective. Din această cauză, de multe ori, dacă economia ţării o cere, sîntem nevoiţi a cultiva anumite plante chiar şi în zonele ecologice mai puţin favorabile lor.

O altă lipsă a lecţiei constă în faptul că autorul n-a ţinut seamă de noua orientare indicată de cercetătorii noştri în ceea ce priveşte aplicarea asolamentelor în R.P.R. In condiţiile specifice ţării noastre, problema asolamentelor este tratată după concepţia veche, punîndu-se accent îndeosebi pe rolul ierburilor perene în sporirea fertilităţii solului, ceea ce, fără îndoială, înseamnă o rămînere în urmă, un dezacord faţă de ultimele concluzii ale cercetătorilor noştri în această problemă.

In afara acestor lipsuri mari, în ce priveşte orientarea şi tematica lucrării, lecţia conţine şi o serie de greşeli de ordin tehnic şi de redactare. Vom spicui doar cîteva din ele.

In capitolul III, de pildă, se spune că rădăcinile leguminoaselor scot din pămînt calciul (?) la suprafaţă şi cu ajutorul acestuia grăuncioarele de pămînt sînt legate în grăunţe mai mari, dînd astfel solului structura stabilită. Din această formulare s-ar putea crede că numai cu calciu singur se pot grupa grăunciorii de pămînt care formează structura solului, ceea ce nu corespunde adevărului ştiinţific. Dacă lucrurile s-ar petrece aşa cum presupune autorul lecţiei, ar însemna că solurile în care calciul se găseşte chiar la suprafaţă au structură bună, deci aceste terenuri nu ar mai avea nevoie să fie structurate. Iată o concluzie cu totul eronată.

In continuare, autorul caută să arate că în stepă ierburile perene nu se pot aplica în circuitul rotaţiei asolamentului pentru că nu structurează solul şi, ca atare, ele trebuie înlocuite, în asolamente agricole, cu iarba de Sudan, cu borceagul şi cu dughia. Nici această afirmaţie nu corespunde realităţii, deoarece, în momentul de faţă cînd este nevoie de teren arabil pentru a se cultiva cereale păioase şi mai ales porumb, nu ne putem permite luxul să ocupăm în asolamentul agricol una sau chiar mai multe sole cu iarbă de Sudan, cu dughie sau chiar cu borceag. Aceste plante se pot cultiva foarte bine în asolamente furajere, care nu se pot exclude din nici o gospodărie, nici chiar din cele ce se găsesc în stepă, unde ierburile perene nu au eficienţă economică.

Paragraful în care se vorbeşte despre denumirea diferitelor asolamente agricole este foarte confuz. Se spune aci că asolamentul primeşte denumirea după planta care vine imediat după ierburi, luînd numele de asolament cerealier, cu bumbac etc. Mai departe însă autorul spune că sînt şi asolamente cu porumb, deşi porumbul nu vine niciodată după ierburi. Atunci, ne întrebăm pe drept cuvînt, de ce se numesc asolamente de porumb?

Adevărul în această chestiune este că, de regulă, asolamentul capătă denumirea după planta care ocupă cea mai mare suprafaţă din terenul arabil, indiferent dacă urmează imediat după ierburi sau nu.

Cît priveşte asolamentele furajere, autorul recomandă ca acestea să fie amplasate pe locurile joase, reavene sau umede, unde nu se pot cultiva plante agricole. Dar gospodăriile care nu au asemenea terenuri joase, reavene sau umede, unde îşi vor plasa asolamentele furajere? Mai departe, se spune că în asolamentul furajer este bine a se cultiva şi plante agricole şi atunci cum rămîne cu recomandaţia de mai sus? Nu crede autorul că între acestea două există o contrazicere?

In capitolul IV, care vorbeşte despre „Cum se întocmeşte un asolament", se spune că la fiecare trup al unei gospodării agricole trebuie să se întocmească cîte un asolament agricol şi unul furajer sau un asolament mixt agricol-furajer. Nici această afirmaţie nu e justă. Numai în cazuri speciale, cînd trupurile gospodăriei sînt prea depărtate unul de altul sau cuprind soluri cu totul diferite, se întocmesc mai multe asolamente agricole sau furajere. Altfel, nu este necesar a se stabili mai multe asolamente. Dimpotrivă, este mai economic a avea cît mai puţine asolamente, deci mai puţine drumuri, tarlale etc.

Am enumerat numai cîteva din greşelile tehnice pe care le conţine lucrarea. Trebuie să adăugăm ca o altă deficienţă a lecţiei stilul greoi al redactării, care o face pe alocuri inaccesibilă înţelegerii maselor de oameni ai muncii din agricultură, cărora se adresează.

In concluzie, lucrarea tov. ing. Mihalca V. în forma actuală este necorespunzătoare, atît din punct de vedere al formei, cît şi din punct de vedere al conţinutului, îndeosebi în ceea ce priveşte orientarea nouă asupra asolamentelor ce trebuie introduse acum în R.P.R.

Din cuprinsul lecţiilor ţinute la diferite cursuri ale învăţămîntului agricol de masă, cursanţii trebuie să-şi însuşească învăţăminte a căror aplicare în practică să ducă la obţinerea unor recolte tot mai mari. Totodată, cursanţii trebuie ajutaţi să înţeleagă în mod just importanţa anumitor culturi pentru economia naţională. Noi credem însă că nici un cursant nu va putea aplica vreun tip de asolament din cele propuse de autor, deoarece planul de cultură al gospodăriei respective este întocmit pe baza realităţilor economice şi naturale specifice şi în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

Directivele Congresului P.M.R. prevăd că, la sfîrşitul celui de al doilea plan cincinal, ţara noastră trebuie să producă 15.000.000 tone de cereale dintre care 8—9 milioane tone porumb. Asta înseamnă că în asolamentele ce se vor stabili în agricultura ţării de acum înainte trebuie să se rezerve din suprafaţa cultivată cel puţin 30—35 la sută pentru cereale şi 35—40 la sută pentru porumb. Dacă analizăm în lumina noilor sarcini asolamentele propuse de autorul lecţiei, greşelile de orientare sînt cu atît mai grave. Pe viitor, este necesar ca Editura de Stat Agro-Silvică să fie mult mai exigentă faţă de munca colaboratorilor săi, să dea dovadă de competenţa necesară în controlul lucrărilor, evitînd astfel editarea şi difuzarea unor lecţii al căror conţinut şi formă nu corespund scopului urmărit.

Ing. N. ŞERBANESCU

Pentru recolte sporite la toate culturile

— Consfătuirea fruntașilor recoltelor bogate din regiunea Bacău —

Zilele trecute, în orasul Bacău a avut loc consfătuirea fruntașilor recoltelor bogate din regiunea Bacău, organizată de comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional.

Consfătuirea, la care au luat parte peste 300 de țărani muncitori colectiviști, întovărășiți, asociați și cu gospodării individuale, tehnicieni și ingineri agronomi, muncitori din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, a avut ca scop generalizarea experienței înaintate în cultura plantelor agricole, precum și descoperirea rezervelor pentru sporirea producției la toate culturile.

Din referatele prezentate și discuțiile purtate a reieșit clar că obținerea unor recolte bogate este posibilă prin extinderea mecanizării muncilor agricole, prin aplicarea pe scară largă a regulilor agrotehnice și metodelor înaintate de muncă. De asemenea, s-a subliniat că, asa cum arată documentele celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, creșterea necontenită a producției agricole și îndeosebi a producției agricole-marfă este posibilă numai prin trecerea într-un ritm mai accelerat de la mica gospodărie individuală la marea gospodărie agricolă socialistă, singura în stare să folosească pe deplin tehnica nouă și agrotehnica înaintată.

Publicăm pe scurt cuvîntul cîtorva dintre participanții la consfătuire.

Formele socialiste de producție și-au dovedit superioritatea

In regiunea noastră — a spus tov. inginer **Marica Vasile**, șeful secției agricole raionale Piatra Neamț — există posibilități însemnate ca în cel de al II-lea cincinal să se realizeze producții medii sporite la toate culturile. Așa cum a reieșit din cuvîntul numeroșilor participanți la consfătuire care au vorbit înaintea mea, obținerea unor recolte mari și constante nu este posibilă fără extinderea mecanizării lucrărilor agricole, fără aplicarea agrotehnicii corespunzătoare fiecărei culturi. Or, acest lucru nu poate fi făcut în gospodăria individuală mică și răzlețită. In raportul prezentat la cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, se arată că „oricît de harnic ar fi țăranul individual și oricît de mare ar fi ajutorul statului, gospodăria individuală a țăranului muncitor nu are decît posibilități limitate de sporire a producției agricole. Numai unirea liber consimțită a țăranilor muncitori în întovărășiri sau în forma superioară a cooperării în producție, gospodăriile agricole colective, deschide țăranului muncitor drumul marilor recolte, drumul spre bunăstare și belșug".

In legătură cu aceasta, vreau să arăt că și în raionul nostru, atît în anul 1954, cît și în anul trecut, formele socialiste de producție agricolă și-au dovedit superioritatea prin recoltele medii la hectar mai mari decît cele ale gospodăriilor țărănești individuale, așa după cum se vede din datele următoare:

	G.A.C.	Intov. agric.	Sect. individ.
1954			
La grîu	974 kg	912 kg	720 kg
La porumb	1.088 kg	998 kg	760 kg
1955			
La grîu	1512 kg	1507 kg	1147 kg
La porumb	2095 kg	1947 kg	1591 kg

Din aceste cifre se poate vedea clar că, în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile agricole, recoltele medii au fost mai mari și mai constante decît în sectorul individual.

In raionul nostru, sectorul socialist din agricultură cuprinde o suprafață mică. Pentru această situație, o vină avem și noi inginerii și tehnicienii agronomi de la secția agricolă a sfatului popular raional care n-am desfășurat o muncă sistematică de lămurire a țăranilor muncitori cu gospodării individuale în vederea atragerii lor pe calea cooperării în producția agricolă. Pe de altă parte, în loc să intensificăm ajutorul și îndrumarea concretă a gospodăriilor colective nou înființate, pentru întărirea economică-organizatorică a acestora, am neglijat multe din ele, lăsîndu-le să se descurce cum pot în problemele noi ale gospodăririi și organizării producției. Aceste lipsuri, care constituie o frînă serioasă în calea creșterii producției agricole, trebuie să le înlăturăm din activitatea noastră. Va trebui să dăm mai multă atenție atît întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente, cît și atragerii țăranilor muncitori în diferite forme de cooperare în producția agricolă.

Urmărind în același timp realizarea sarcinilor privind executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole și a celor privind transformarea socialistă a agriculturii, sîntem siguri că vom contribui într-o însemnată măsură la obținerea unor producții sporite în regiunea noastră.

In întovărășire, munca este mai spornică și mai rodnică

Țăranul muncitor întovărășit Pavel N. Ioan, din comuna Cotofenești, după ce a arătat felul cum au muncit pămîntul membrii întovărășirii din care face parte și recoltele pe care le-au dobîndit, a spus:

— In toamna trecută, 42 de familii de țărani muncitori cu gospodării individuale au intrat în întovărășirea noastră, adică aproape încă o dată cîți eram la început. Vă veți întreba, desigur, ce i-a făcut pe aceștia să pășească alături de noi pe drumul întovărășirii agricole. Răspunsul l-au dat unii dintre țăranii muncitori cu gospodării individuale care au luat cuvîntul la această consfătuire și care au arătat că, oricît de mult ar trudi pe peticul lor de pămînt, tot nu pot obține recolte atît de mari ca în gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Și noi, înainte de a intra în întovărășire, munceam cu brațele și vitele din zori și pînă în noapte și nu rareori scoteam recolte de abia 800—900 kg de grîu și 1.200—1.500 kg porumb la hectar. De cînd ne-am întovărășit și am înlăturat haturile, am putut lucra pămîntul cu mașinile pe care statul ni le pune la îndemînă prin S.M.T., am aplicat mai bine și în mai mare măsură regulile agrotehnice, dobîndind astfel recolte sporite la toate culturile. Așa, bunăoară, anul trecut, de pe tarlaua unde porumbul a fost semănat după metoda cuiburilor așezate în pătrat, în arătura adîncă de toamnă bine gunoită, am recoltat peste 4.000 kg de porumb la hectar.

Intărirea întovărășirii noastre prin primirea noilor familii face să sporească totodată și posibilitățile de a obține recolte bogate. In anul acesta, vom munci pămîntul mai bine decît anul trecut și vom duce o temeinică muncă de lămurire pentru a atrage în întovărășirea noastră cît mai mulți țărani muncitori.

42.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar

Urcînd la tribună, colectivistul Ion Agafitii din comuna Mărgineni a arătat că gospodăria lor a obținut în anul trecut o recoltă bogată de sfeclă de zahăr. Vorbind despre felul cum au lucrat pămîntul, tov. Agafitii a spus, printre altele:

— Fiecare cultivator de sfeclă de zahăr știe că aceste plante nu-i priesc orice terenuri. Pentru ca să rodească bine, îi trebuie un pămînt mai ușor, bogat în substanțe hrănitoare și în care rădăcinile să se poată dezvolta bine. De aceea, în toamna anului trecut, am chibzuit bine cînd am ales terenul, avînd grijă ca sfecla să nu fie pusă tot după sfeclă, după ovăz sau floarea-soarelui, pentru a nu fi atacată de viermi (nematozi). Pe această tarla, am executat la timpul potrivit arătura adîncă de 25—28 cm cu tractoarele S.M.T.-ului. O dată cu arătura, am băgat sub brazdă cîte 25—30 tone de gunoi de graid bine putrezit. Noi cunoaștem din propria experiență că folosirea îngrășămintelor minerale duce la creșterea producției la hectar și sporește cantitatea de zahăr. De aceea, o dată cu bălegarul de graid, am dat la suprafață și sare potasică. Primăvara, fiindcă terenul era bătătorit, am lucrat ogorul pînă la însămînțat cu grăpitoarea urmată de grapă. Semănatul l-am făcut pe la începutul lunii aprilie, cu mașina, în rînduri.

De îndată ce plantele au răsărit, am dat prima prașilă printre rînduri cu grăpitoarea trasă de animale. Cînd sfecla a avut 2 frunze adevărate, am executat buchetatul și apoi răritul. O dată cu răritul, am făcut și completatul golurilor cu sămînța umezită.

Prășitul sfeclei făcut la timp și ori de cîte ori este nevoie [illegible] solul afînat și curat de buruieni. De aceea, noi am [illegible] ori [illegible] repetat această lucrare de cîte ori buruienile se iveau în lan. In total, am dat culturii 6 prașile pînă cînd frunzele sfeclei au acoperit bine pămîntul.

Pentru a dobîndi producții mari la hectar, nu ne-am mulțumit numai să semănăm la timp și să îngrijim bine cultura, ci am făcut și îngrășarea suplimentară cu superfosfat și azotat de amoniu la prașila a 2-a și a 3-a. In timpul vegetației, o mare atenție am dat acțiunii de combatere a dăunătorilor (buricilor și gărgărițelor) cu nitroxan.

Am muncit mult la cultura sfeclei de zahăr, dar străduințele noastre au fost pe deplin răsplătite. La recoltare, am strîns de pe întreaga suprafață o producție medie de 42.000 kg la hectar.

Cum am obținut recolte bogate de cartofi

Vorbind despre roadele bogate pe care le-a dobîndit gospodăria lor colectivă, țăranul muncitor **Vasile Onu** din comuna Tibucani, a spus:

— In toamna trecută, noi am strîns recolte de cartofi nemaiîntîlnite încă în comuna noastră. De pe fiecare din cele 15 ha. am cules 25.000 kg, iar de pe o suprafață de un hectar, unde cartofii au fost plantați în șanțuri, am recoltat 58.000 kg. Mulți dintre țăranii muncitori din comuna noastră n-au crezut la început că am obținut producții atît de mari, apoi au început să spună că ele se datoresc numai întîmplării. Mă bucur din inimă că am acum prilejul să arăt că roadele bogate obținute de noi se datoresc nu întîmplării, ci aplicării metodelor agrotehnice înaintate și că pot împărtăși și altora felul cum am muncit pentru a obține asemenea recolte.

In toamna trecută, terenul pe care urma să punem cartofii l-am arat adînc la 25 cm cu tractoarele S.M.T.-ului Tg. Neamț. Fiindcă pămîntul nostru este mai sărac (podzol), o dată cu arătura adîncă am îngropat sub brazdă cîte 30 tone de gunoi de graid bine putrezit la hectar.

In primăvară, de îndată ce pămîntul a prins coajă, am grăpat arătura de-a curmezișul brazdelor, pentru a împiedica pierderea apei din pămînt. Inainte de semănat, am arat terenul din nou, de astă dată mai la suprafață, cu plugul fără cormană, pentru a nu răsturna brazda și l-am grăpat. Cînd tehnicienii agronomi ne-au sfătuit să începem semănatul, n-am mai zăbovit nici o clipă.

Am uitat să spun, însă, că sămînța necesară am pregătit-o încă din toamnă, alegînd-o și depozitînd-o cu grijă. Primăvara, înainte de plantare, am dat de-o parte cartofii loviți și pe cei atacați de boli, lăsînd pentru semănat numai pe cei sănătoși și deopotrivă de mari, în greutate de vreo 60—70 gr.

Pentru a da putință plantelor să crească și să lege rod bogat, am făcut 3 prașile și mușuroitul. Recolta am strîns-o la vreme.

Pe suprafața de un hectar, am aplicat însă o metodă nouă și anume: plantarea în șanțuri adînci. Iată, în cîteva cuvinte, cum am lucrat:

Pe terenul pregătit din toamnă, în primăvară am făcut șanțuri adînci de 40—50 cm. Brăzdatul șanțurilor s-a executat cu plugul cu 5 brazde tras de un tractor KD—35. Plugului i s-au scos cea de a 2-a și cea de a 4-a trupiță, pentru ca brăzdatul să se facă cu mai multă ușurință. Apoi am început să plantăm cartofii pe fundul brazdelor, la distanța de 40—50 cm pe rînd, acoperindu-i cu un strat de pămînt bine mărunțit, gros de 4—5 cm.

După ce cartofii au încolțit și au răsărit, i-am acoperit din nou cu un strat de 5—6 cm de pămînt bine afînat, înainte de a le da frunzele. Mai tîrziu, am repetat această lucrare, pînă cînd șanțurile s-au acoperit și terenul a fost nivelat. In continuare, am executat aceleași lucrări de îngrijire a culturilor ca și la cartofii cultivați după metoda obișnuită. La recoltat, de pe această suprafață de teren am strîns peste 5 vagoane de cartofi.

In primăvara aceasta, așa cum am stabilit în planul de producție al gospodăriei, vom extinde metoda plantării în șanțuri pe încă 6 hectare.

Pentru ca în anul acesta să dobîndim recolte și mai mari de cartofi, ne-am pregătit temeinic în vederea lucrărilor agricole de primăvară. Vreau să arăt de asemenea că încă de astă toamnă tarlaua pe care vom semăna cartofii am arat-o adînc cu tractoarele S.M.T.-ului și am gunoit-o bine. Am ales cu grijă cartofii de sămînță și i-am păstrat în condiții bune. De asemenea, am reparat întregul utilaj agricol necesar campaniei de primăvară.

Venituri mari de pe urma cultivării plantelor tehnice

Țăranul muncitor asociat Vasile Norocea din comuna Podoleni a arătat participanților cum a obținut o recoltă bogată de sămînță de sfeclă de zahăr.

Anul trecut, a spus Vasile Norocea, m-am hotărît să închei contract cu statul pentru cultivarea plantelor tehnice și am plantat un hectar cu butași de sfeclă de zahăr pentru producerea de sămînță. Butașii i-am pus în ogor de toamnă, bine îngrășat cu gunoi de graid, la distanța de 70/70 cm. La plantare, în fiecare cuib am dat cîte un căuș de gunoi de graid bine putrezit amestecat cu superfosfat și azotat de amoniu.

In timpul vegetației, am prășit cultura de sfeclă de 4 ori, avînd grijă ca fiecare prașilă s-o fac la adîncime diferită, așa cum am învățat din agrominim. La cel de al treilea prășit, am îngrășat suplimentar sfecla cu azotat de amoniu și superfosfat, pe care le-am primit de la unitatea cu care încheiasem contract.

Intr-o vreme, pe ogorul meu apăruseră niște purici care distrugeau frunzele sfeclei. Atunci am prăfuit plantele cu hexacloran, reușind să-mi salvez o bună parte din recoltă.

Pentru a obține o producție mare de sămînță, am executat ciupitul ramurii principale și apoi, în luna iunie, după înflorit, polenizarea suplimentară artificială, trecînd de trei ori o funie pe deasupra lanului. Recoltatul l-am început cînd aproape jumătate din semințe s-au îngălbenit, obținînd 2.700 kg. de sămînță. La predarea ei am primit suma de 22.000 lei și gratuit 80 kg de zahăr.

Țin să arăt că rezultatele acestea se datoresc mai ales faptului că mi s-au dat butași de bună calitate, unelte agricole, precum și îngrășăminte chimice și substanțele trebuincioase combaterii dăunătorilor. De asemenea, tehnicienii și inginerii agronomi m-au îndrumat în permanență. Mi-am dat seama însă că, dacă ne-am fi unit la un loc mai mulți cultivatori pricepuți într-o asociație simplă de producție am fi putut să folosim mai bine ajutorul statului și dobîndi recolte și cîștiguri sporite. De aceea, împreună cu alți țărani muncitori din comună, am alcătuit astă-toamnă un comitet de inițiativă, reușind în scurtă vreme să întemeiem o asociație simplă pentru cultura plantelor tehnice.

Pămîntul bine lucrat poate da peste 2.000 kg porumb boabe la hectar

Am participat și anul trecut la consfătuirea regională cu fruntașii recoltelor bogate — a spus **Alexandru Mocanu**, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Horia. Printre cei care au luat atunci cuvîntul au fost și numeroși cultivatori de porumb pricepuți, care au arătat că, prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, se poate obține cu ușurință o producție medie de 2.000 kg. de porumb boabe la hectar.

Intors în gospodărie, le-am împărtășit și celorlalți colectiviști cele auzite la consfătuire și într-o adunare generală am hotărît să muncim și noi pămîntul în așa fel, încît să dobîndim de pe fiecare hectar cel puțin 2.000 kg. de porumb boabe.

Incă în toamna anului 1954, terenul ales pentru a fi însămînțat cu porumb a fost arat cu tractoarele la adîncimea de 25 cm și îngrășat bine cu gunoi de graid. In primăvară, îndată ce s-a putut intra pe ogor, am grăpat bine terenul, apoi, pînă la însămînțare, l-am lucrat cu cultivatorul pentru a păstra cît mai multă umezeală în pămînt și a stîrpi buruienile. In acest timp, am pregătit sămînța. I-am lucrat puterea de încolțire și am tratat-o cu abavit împotriva tăciunelui. Pentru a spori și mai mult recolta, o suprafață de 5 ha am semănat-o cu sămînță hibridă de porumb pe care o produseseră în anul 1954 în gospodăria noastră, încrucișînd soiurile Galben timpuriu cu Portocaliu de Tîrgu Frumos.

Așa cum prevăzusem în planul de producție al gospodăriei, porumbul l-am semănat în cuiburi așezate în pătrat, pentru a folosi mai bine mijloacele mecanizate la prășit și a ne ușura astfel munca. In acest scop am făcut la atelierul gospodăriei noastre un marcator, cu care, înainte de însămînțare, am marcat terenul la distanța de 70/70 cm.

Semănatul l-am făcut la timpul potrivit, cu sapa, punînd la intretăierea liniilor lăsate de marcator cîte 2 — 3 boabe. Atît înainte, cît și după răsărire, am boronit terenul cu o grapă ușoară; apoi, cînd plantele au avut cîte 3 — 4 frunze, am rărit porumbul lăsînd cîte două fire la cuib.

Am dat trei prașile, fără să mușuroim. Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Roman, am alcătuit un cupaj din 7 prășitori, trase de un tractor K.D.P.-35. In felul acesta am putut să prășim porumbul repede și bine, economisind totodată numeroase brațe de muncă, pe care le-am putut folosi la alte lucrări.

Fiind îngrijit bine și la timp, porumbul creștea văzînd cu ochii. Aproape fiecare cocean a legat 2 — 3 știuleți, bine dezvoltați și îmbrăcați cu boabe pînă la vîrf. La recoltat, am strîns 4.850 kg de știuleți la hectar, adică 3.400 kg de boabe.

Rodul ar fi fost și mai bogat dacă ascultam îndrumările agronomilor și făceam polenizarea artificială suplimentară și copilitul. In anul acesta, sîntem hotărîți să aplicăm în cultura porumbului toate lucrările prevăzute de agrominim pentru a putea obține recolte cît mai mari.

In încheiere, vreau să arăt că multe gospodării individuale din comună, cu toate că au pămînt la fel ca al nostru, au scos recolte mici, nici jumătate cît ale noastre. E și firesc să fie așa pentru că, muncind pămîntul în comun, pe suprafețe întinse, noi putem folosi din plin mijloacele mecanizate și agrotehnica înaintată.

Agrotehnica m-a ajutat să sporesc rodnicia ogorului

„Pămîntul rodește după cum îl muncești". Cu aceste vorbe și-a început cuvîntarea țăranul muncitor individual Vasile [illegible] din comuna Bahna.

Chiar și de pe un teren mai sărac — a spus el în continuare — cum este și al meu, se pot dobîndi recolte bogate dacă îl lucrezi potrivit științei agrotehnice și nu după obiceiurile moștenite din bătrîni.

Pînă nu de mult, mă număram și eu printre țăranii muncitori care nesocoteau aplicarea regulilor agrotehnice. Imi lucram ogorul așa cum apucasem de la tata. Și tocmai de aceea culegeam an de an recolte scăzute. La grîu bunăoară, de multe ori abia dacă obțineam 700 — 800 kg la hectar. Vecinii mei îmi spuneau deseori că locul meu nu-i bun pentru grîu și că, ori cît de mult m-aș trudi, recolte mari n-o să dobîndesc.

Cu timpul, însă, am început să dau mai multă atenție îndrumărilor inginerilor și tehnicienilor agronomi și să aplic în mai mare măsură regulile agrotehnice. Cu ajutorul lor de pe aceeași bucată de pămînt, am reușit să dobîndesc de la an la an recolte tot mai mari și să ajung în scurtă vreme fruntaș al recoltelor bogate. Anul trecut, am scos o producție de 2.300 kg de grîu la hectar. Grîul l-am pus după porumb. De îndată ce am strîns porumbul, am făcut arătura de însămînțare, pe care am grăpat-o. Mi-am pregătit apoi sămînța la centrul de curățat și trabat semințe din comună, am triorat-o, i-am făcut proba de încolțire, apoi am tratat-o cu abavit împotriva bolilor.

Semănatul l-am făcut la timpul potrivit și nu „pe oiele", așa cum obișnuiam în alți ani, ci cu mașina. Fiind semănat la timp și în bune condiții agrotehnice, plantele au răsărit dese ca peria și au intrat bine înfrățite în iarnă. In timp ce grîul meu se înălțase aproape de o palmă, cel al vecinilor mei care semănaseră mai tîrziu și cu mîna abia răsărise.

Știm cu toții că în primăvara trecută semănăturile de toamnă au avut mult de suferit din cauza timpului rece și ploios. Și lanul meu de grîu era pe alocuri rărit și cu lipsuri. Auzisem vorbindu-se la conferințele ținute la căminul cultural că grîului ieșit slab din iarnă este bine să i se dea îngrășăminte chimice, iar în lipsa acestora, chiar cenușă. Am împrăștiat pe ogor 3 saci de cenușă, după care am grăpat bine terenul. La început, vecinii mei au rîs de mine, dar, după cîteva zile cînd plantele s-au înviorat, aproape că nu le venea să creadă.

Cînd am văzut că buruienile încep să năpădească holda, am făcut plivitul, pe care l-am repetat ori de cîte ori a fost nevoie. La recoltare, am strîns grîul în pîrgă și am obținut o recoltă bună.

Consfătuirea fruntașilor recoltelor bogate din regiunea Bacău a constituit un rodnic schimb de experiență și, totodată, un minunat prilej pentru descoperirea rezervelor necesare sporirii producției agricole.

In încheierea consfătuirii, a fost adresată o Chemare către toți colectiviștii, întovărășiții, țăranii muncitori asociați și cu gospodării individuale, muncitorii din G.A.S. și S.M.T.-uri, tehnicienii și inginerii agronomi din regiune, pentru a lupta cu toate forțele în vederea sporirii producției agricole, astfel ca în anul acesta să se obțină pe întreaga regiune o producție medie la hectar de cel puțin 1.500 kg grîu, 2.100 kg porumb boabe, 14.000 kg cartofi, 18.500 kg sfeclă de zahăr și 1.150 kg floarea-soarelui. Paralel cu creșterea producției agricole, se arată în chemare, trebuie să se intensifice ritmul de dezvoltare a sectorului socialist din agricultură prin atragerea țăranilor muncitori, pe baza liberului consimțămînt, în gospodării colective, întovărășiri agricole și alte forme de cooperare în producția agricolă.

Pentru îndeplinirea și depășirea producțiilor medii stabilite la principalele culturi, pentru sporirea producției agricole la toate culturile, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, asociațiile simple de producție, muncitorii din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Bacău sînt chemați să întîmpine campania agricolă de primăvară pe deplin pregătiți pentru ca de îndată ce timpul va fi prielnic, să poată trece la efectuarea lucrărilor în cele mai bune condiții agrotehnice.

Inginerii și tehnicienii agronomi să nu precupețească nici un efort în lupta pentru recolte bogate, pentru îndrumarea țăranilor muncitori pe calea transformării socialiste a agriculturii.

„Sîntem convinși — se spune în chemare — că nici un țăran muncitor nu va rămîne deoparte în măreața bătălie pentru traducerea în viață a Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului, pentru obținerea unui belșug de produse care va contribui la creșterea bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate, la întărirea patriei noastre, Republica Populară Romînă.

DISCUȚII Pe marginea articolului „Din experiența noastră în hrănirea vacilor de lapte"

Sporirea producției de lapte pe cap de vacă furajată este una din sarcinile importante ce stau în fața muncitorilor și tehnicienilor din unitățile agricole de stat care au ferme de vaci. In articolul său, apărut în unul din numerele ziarului „AGRICULTURA NOUĂ", inginerul Beris arată realizările însemnate obținute la ferma de vaci de lapte a gospodăriei de stat Popești-Leordeni și împărtășește, totodată, experiența și metodele folosite de muncitorii gospodăriei în acest scop. Principala problemă care se desprinde din articolul amintit mai sus constă în modul de hrănire a vacilor pe timpul verii cu masă verde la grajd. De la început trebuie să spun că părerile mele în legătură cu această metodă diferă mult de cele ale tov. inginer Beris. Și iată de ce: din propria noastră experiență, știm că ținerea vacilor în taberele de vară și pășunarea lor în tot cursul verii influențează mult asupra creșterii producției de lapte, cît și asupra consolidării sănătății animalelor. Stind în tabere de vară, vacile au aer curat și consumă cu mai multă poftă iarba decît atunci cînd aceasta li se dă la grajd. Argumentul adus de tov. Beris cum că în timpul verii vacile nu s-ar putea odihni din cauza arșiței soarelui nu este întemeiat, deoarece este știut că în taberele de vară pot și trebuie să fie amenajate umbrare sub care animalele se odihnesc pe timpul arșiței și pe timpul nopții.

Pe lîngă cele arătate mai sus, pășunatul rațional ne scutește de anumite lucrări, cum ar fi cositul furajelor, strînsul și transportatul lor de pe cîmp la grajd, lucrări care duc la o creștere a prețului de cost per litru lapte. In fiecare an, în gospodăria noastră, vacile de lapte sînt ținute pe timpul verii în tabere bine amenajate, iar pășunatul se face pe pășuni artificiale. Intreținînd astfel vacile, s-a reușit ca producția de lapte pe cap de vacă furajată să crească simțitor, iar starea sănătății animalelor să fie cît mai bună.

A doua problemă ce se desprinde din articolul tov. ing. Beris este aceea a hrănirii vacilor pe timpul stabulației în 2 tainuri, respectiv dimineața și seara. Și cu privire la acest procedeu am unele obiecții. Părerea mea este că administrarea hranei în două tainuri, îndeosebi la vacile cu producții de lapte ridicate, care, pe baza rațiilor stabilite științific, consumă cantități însemnate de furaje, nu face decît să ducă, pe de o parte, la o încărcare a stomacului animalului, iar pe de altă parte, la aceea că sucurile gastrice din stomac nu pot ataca în suficientă măsură furajele consumate, pierzîndu-se astfel o bună parte din elementele hrănitoare existente în furaje.

Din cele rezultate din articolul inginerului Beris, reiese că la G.A.S. Popești-Leordeni se pune mare preț pe administrarea în hrana animalelor a unor cantități însemnate de concentrate. El arată că unei vaci cu o producție de 12—15 litri de lapte i se administrează 4 kg de concentrate.

In condițiile gospodăriei noastre de stat, care nu dispune de cantități suficiente de concentrate și unde îndeosebi se pune bază pe furaje fibroase și suculente, nu se poate pune problema administrării hranei în două tainuri. Cred că în situația gospodăriei noastre, în ceea ce privește concentratele, mai sînt și alte gospodării agricole de stat din țară, care sînt nevoite să hrănească vacile cu furaje fibroase și suculente și cu mai puține concentrate.

Consider necesar să arăt rația care se administrează în gospodăria noastră unei vaci cu o producție zilnică de 12—15 litri de lapte. Această rație se compune din următoarele cantități de furaje: 6 kg de fînuri, 2 kg paie de cereale de primăvară tocate, 14 kg de sfeclă, 15 kg de porumb siloz, 6 kg de coceni tocați și saramurați în bazine, 2,8 kg de concentrate, din care 60 la sută urluială de porumb boabe, 30 la sută tărîțe, 10 la sută șroturi. Aceste furaje, pentru a fi consumate mai bine, sînt administrate vacilor în ordinea în care acestea le consumă mai repede. Așa, de exemplu, la ora 6,30, după terminarea mulsului, se administrează jumătate din rația de concentrate, se dă apoi sfeclă, urmată de 2 kg de fîn și 3 kg de coceni, astfel că la ora 10 întreaga rație este consumată. Urmează apoi un repaus pînă la ora 12,30, cînd, după terminarea mulsului, se administrează 3 kg de fîn, urmînd un alt repaus pînă la ora 16,30, cînd se administrează restul rației de concentrate, porumb siloz, paie de primăvară. După muls, la ora 19, se administrează vacilor coceni tocați. In felul acesta, consider că asigurăm o bună hrănire a vacilor, le dăm timpul necesar rumegării furajului consumat și evităm o supraîncărcare a tubului digestiv al animalului.

Procedînd astfel, s-a ajuns ca în ferma de vaci a gospodăriei noastre producția de lapte pe cap de vacă furajată, să sporească de la 2.100 litri, cît era în 1954, la 2.250 litri în 1955, iar prețul de cost al unui litru de lapte să fie cu mult redus. Fără îndoială, că la obținerea acestor rezultate au contribuit și aplicarea celorlalte reguli zootehnice, precum și asistența veterinară.

In concluzie, vreau să arăt că după părerea mea, la G.A.S. Popești-Leordeni, nu faptul că vacile au fost hrănite de două ori pe zi a contribuit la ridicarea producției de lapte, ci cantitatea mare de concentrate ce se administrează zilnic animalelor a influențat în mod hotărîtor creșterea producției.

Ing. I. VERMESEAN
G.A.S. Urziceni, regiunea București

IN GRĂDINA DE LEGUME

Brigada I legumicolă de la G.A.S. Buzău a început pregătirea paturilor calde pentru producerea răsadului de varză timpurie și de roșii. Pînă în prezent, au fost instalate răsadnițe calde pe o suprafață de 800 m.p.

In clișeu: membrii brigăzii I pregătind răsadnițele în vederea semănatului.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Consfătuirea inovatorilor din agricultură și silvicultură

In zilele de 15 și 16 februarie a avut loc în București, în sala Consiliului Central A.S.I.T. din strada M. Eminescu, prima consfătuire pe țară a inovatorilor din agricultură și silvicultură.

Consfătuirea a fost organizată de Ministerul Agriculturii, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, Ministerul Silviculturii, C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli și Consiliul Central A.S.I.T.

La consfătuire au luat parte muncitori, ingineri și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat, SMT-uri, centrele mecanice, stațiuni experimentale, precum și specialiștii din diferite instituții.

Ing. Dan Brezeanu, director al Direcției tehnice din Ministerul Agriculturii, a arătat în referatul prezentat că în cursul anului 1955 s-au înregistrat în sectorul agrosilvic 1.415 propuneri de inovații, cu 300 mai multe decît în anul 1954. Inovațiile aplicate în special în domeniul mecanizării și în silvicultură aduc economii anuale antecalculate în valoare de 28.448.000 lei.

In cadrul consfătuirii a fost expus planul tematic de inovații pe anul 1956.

Participanții au vizitat apoi „Expoziția inovațiilor din sectorul agro-silvic" deschisă cu ocazia consfătuirii în pavilioanele din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin".

(Agerpres).

Timpul probabil pentru zilele de 22, 23 și 24 februarie

Vremea se răcește iar cerul va fi acoperit. Va ninge intermitent în cea mai mare parte a țării, mai abundent în Cîmpia Dunării, Dobrogea și Sudul Moldovei unde vîntul va sufla tare și în rafale din est, nord-est, viscolind zăpada.

In restul țării vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura aerului în scădere va coborî noaptea între minus 4 și minus 14 grade și va urca ziua între **minus 2 și minus 8** grade.

Pentru următoarele 3 zile vremea se menține umedă și închisă la început, cu precipitații sub formă de lapoviță și ninisoare, apoi în curs de ameliorare.

Vîntul va sufla tare din sectorul estic la început în Moldova, Dobrogea și Cîmpia Dunării, unde va viscoli local zăpada apoi va slăbi în intensitate.

Temperatura în scădere **mai ales în** nord-estul țării.

Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In aceste zile, de la tribuna congresului au vorbit reprezentanţii celor mai mari organizaţii de partid — din Moscova şi Leningrad, Ucraina şi Bielorusia, Kazahstan şi Uzbekistan, Gruzia şi Azerbaidjan, Letonia şi Sverdlovsk, Gorki şi ţinutul Altai, şi multe altele. Toate cuvîntările constituie o dovadă grăitoare a unităţii de nezdruncinat, a coeziunii partidului în jurul Comitetului Central. Delegaţii subliniază cu mîndrie legitimă că, sub conducerea Comitetului Central, partidul a desfăşurat după cel de-al XIX-lea Congres al său o muncă imensă. Ei arată în unanimitate că în raportul de activitate al Comitetului Central, prezentat de N. S. Hruşciov, se face o analiză marxist-leninistă a situaţiei internaţionale actuale, sînt generalizate în mod ştiinţific rezultatele construcţiei economice şi culturale, este trasat programul înaintării poporului sovietic spre culmile comunismului.

Delegaţii îşi împărtăşesc experienţa muncii economice şi de partid, critică lipsurile, scot la iveală rezervele pentru continua şi puternica dezvoltare a economiei naţionale a Uniunii Sovietice.

Activitatea tumultoasă a întregului popor, care îşi exprimă sprijinul nelimitat faţă de politica externă şi internă a partidului, faţă de linia sa generală, iată atmosfera în care se desfăşoară lucrările Congresului partidului. Deasupra întregii ţări sovietice flutură steagul întrecerii socialiste în cinstea Congresului. In întreaga lume este auzit salutul exprimat prin muncă Congresului iubitului partid comunist de mine şi uzine, colhozuri şi S.M.T.-uri, laboratoarele oamenilor de ştiinţă şi sovhozuri.

Lucrările istoricului Congres al XX-lea al P.C.U.S. sînt urmărite cu multă atenţie de oamenii muncii din U.R.S.S., din ţările de democraţie populară, de toate partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, de întreaga omenire progresistă.

Şedinţele din ziua de 16 februarie

La şedinţa din dimineaţa zilei de 16 februarie congresul a ascultat şi a aprobat raportul comisiei de validare prezentat de tov. A. B. Aristov, preşedintele comisiei de validare.

La dezbaterile asupra raportului de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. şi asupra raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie au luat cuvîntul **A. N. Larionov** (regiunea Riazan), **S. Babaev** (R.S.S. Turkmenă), **I. V. Kapitonov** (regiunea Moscova), **K. G. Pisin** (ţinutul Altai), **M. A. Suslov, A. P. Kirilenko** (regiunea Sverdlovsk).

Delegaţii la congres au întîmpinat cu aplauze prelungite cuvîntările de salut rostite de tov. B. Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, de tov. A. Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

★

La şedinţa din după amiaza zilei de 16 februarie au rostit cuvîntări V. P. Mjavanadze (R.S.S. Gruzină), **A. I. Mikoian, B. Gafurov** (R.S.S. Tadjică). Delegaţii la congres au întîmpinat cu aplauze prelungite cuvîntarea rostită de tov. W. Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

Şedinţele din ziua de 17 februarie

In şedinţa din dimineaţa zilei de 17 februarie, care a fost prezidată de **V. P. Mjavanadze**, a continuat discutarea raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S. şi a raportului de activitate al Comisiei centrale de revizie.

In şedinţa de dimineaţă primul căruia i se dă cuvîntul este **V. M. Suslov** (organizaţia de partid Krasnodar). El a subliniat că, în perioada care a trecut după Congresul al XIX-lea, popoarele Uniunii Sovietice sub conducerea partidului comunist au întărit şi mai mult puterea statului sovietic, au ridicat prestigiul lui internaţional, au făcut un nou pas înainte pe calea construirii societăţii comuniste.

V. M. Suslov a consacrat o mare parte a cuvîntării sale problemelor dezvoltării continue a agriculturii. El a arătat că anul trecut, în ţinutul Krasnodar s-au recoltat cu peste 20% mai multe cereale decît în anul precedent. Acest lucru a fost obţinut datorită extinderii considerabile a semănăturilor de porumb şi sporirii productivităţii acestuia. A crescut în măsură însemnată producţia de sfeclă de zahăr, cînepă, legume şi zarzavaturi, struguri, carne, lînă şi alte produse agricole. Fondurile indivizibile ale colhozurilor şi veniturile colhoznicilor s-au mărit. Aproape toate colhozurile ţinutului sînt acum milionare.

V. M. Suslov a vorbit în continuare despre perspectivele dezvoltării agriculturii Kubanului. El a arătat că încă în acest an, producţia de carne poate fi dublată în comparaţie cu 1955; în 1957, producţia de carne va creşte de trei ori, producţia de lapte — de două ori, producţia de ouă — de patru ori. Astfel, sarcina celui de-al 6-lea plan cincinal va fi îndeplinită în doi ani.

La cuvîntul **Maurice Thorez**, întîmpinat cu căldură de delegaţii la Congres. El transmite Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salutul cald şi prietenesc al Partidului Comunist Francez şi al oamenilor muncii din Franţa.

Masele de oameni ai muncii, toţi oamenii progresişti din lumea întreagă, a spus M. Thorez, au primit cu entuziasm proiectul de Directive cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a Uniunii Sovietice. Ei văd că, sub conducerea partidului său comunist, poporul sovietic deschide calea spre un viitor luminos, spre o societate a belşugului şi fericirii pentru toţi. Exemplul însufleţitor al Uniunii Sovietice dovedeşte că dezvoltarea planificată continuă a forţelor de producţie ale ţării şi schimbarea fundamentală a situaţiei oamenilor muncii, satisfacerea nevoilor lor materiale şi culturale sînt legate de trecerea puterii în mîinile clasei muncitoare.

Vorbind despre lupta activă a Uniunii Sovietice pentru pace, M. Thorez a declarat că niciodată nu au fost atît de profunde ca acum recunoştinţa şi simpatia poporului francez faţă de U.R.S.S., niciodată nu a fost atît de fermă ca acum încrederea în posibilitatea preîntîmpinării războiului, datorită forţei crescînde a lagărului socialist şi a statelor care luptă pentru pace.

M. Thorez a subliniat că în lupta pentru pace şi viitorul luminos al ţării lor, comuniştii francezi muncesc neobosit pentru crearea unităţii de acţiune a clasei muncitoare, a unităţii de acţiune a socialiştilor şi comuniştilor.

Partidul Comunist Francez, a spus în încheiere M Thorez, se inspiră din bogata experienţă a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Urmînd exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, comuniştii francezi vor manifesta întotdeauna grijă pentru fericirea poporului lor, vor lupta pentru a asigura poporului francez un viitor care să corespundă măreţelor sale tradiţii revoluţionare.

S-a dat apoi cuvîntul lui Palmiro Togliatti. Apariţia lui la tribună a fost întîmpinată de delegaţi cu aplauze îndelungate.

P. Togliatti a transmis Congresului al XX-lea al P.C.U.S. un călduros salut frăţesc din partea Partidului Comunist Italian, din partea clasei muncitoare din Italia, din partea păturilor democrate şi progresiste ale poporului italian. El a subliniat că în prezent, în Italia, ca şi în lumea întreagă, către congres se îndreaptă privirile şi gîndurile nu numai ale comuniştilor, ci şi ale multor milioane de oameni a muncii necomunişti. Faptele voastre, a spus P. Togliatti, le umplu inimile de speranţă şi încredere.

Ei ştiu că hotărîrile voastre vor constitui o nouă contribuţie minunată a marelui vostru partid la victoria cauzei eliberării oamenilor muncii de sub exploatarea şi asuprirea capitalismului, la victoria cauzei democraţiei şi păcii.

P. Togliatti a subliniat că clasa muncitoare italiană a obţinut mari cuceriri în înfăptuirea unităţii ei, care se manifestă în primul rînd în colaborarea frăţească dintre partidul comunist şi partidul socialist.

In încheierea cuvîntării sale, P. Togliatti a spus:

Aici, la congres, am dobîndit o nouă încredere în invincibilitatea cauzei noastre, a cauzei socialismului. Vom insufla această încredere muncitorilor, ţăranilor, oamenilor de cultură, tuturor oamenilor simpli de la noi, care vor să trăiască într-o lume mai bună, îi vom conduce în lupta pentru o lume mai bună, vom strînge rîndurile sub steagul socialismului.

A. I. Snecikus (organizaţia de partid din Lituania) a spus că măreţele idei cuprinse în raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. străbat astăzi oraşele şi satele Lituaniei sovietice. Poporul lituanian, în strînsă colaborare cu marele popor rus şi cu toate popoarele Uniunii Sovietice, a obţinut mari succese în dezvoltarea economiei naţionale şi culturii. A. I. Snecikus a vorbit despre realizările industriei lituaniene, despre situaţia agriculturii, despre posibilităţile largi pentru îndeplinirea prevederilor celui de-al 6-lea cincinal.

Se dă cuvîntul lui **F. E. Titov** (organizaţia de partid Ivanovo).

F. E. Titov a vorbit în mod amănunţit despre activitatea organizaţiei de partid din regiunea Ivanovo în ceea ce priveşte conducerea industriei şi îndeosebi a celei textile, ramura principală a industriei din această regiune.

După Congresul al XIX-lea al partidului, a spus N. N. Organov (organizaţia de partid Krasnoiarsk), în toate sectoarele construcţiei comuniste au fost obţinute succese mari, partidul nostru s-a întărit şi mai mult, şi-a strîns şi mai mult rîndurile în jurul Comitetului Central şi s-a întărit cu poporul. Comitetul Central şi prezidiul său, guvernul sovietic se sfătuiesc permanent, în cele mai importante probleme cu masele largi de oameni ai muncii, ceea ce întăreşte şi mai mult legătura partidului cu masele, întăreşte unitatea indisolubilă dintre partid şi popor.

N. N. Organov a vorbit despre succesele construcţiei comuniste, ilustrîndu-le cu exemple din ţinutul Krasnoiarsk.

A. N. Nesmeianov (organizaţia de partid Moscova) şi-a consacrat cuvîntarea sarcinilor ştiinţei.

Partidul şi guvernul, a spus el, au făcut mult pentru dezvoltarea continuă a ştiinţei şi întărirea bazei ei materiale. Au fost create o serie de noi institute de cercetări, înzestrate după ultimul cuvînt al tehnicii, printre care şi institutul pentru problemele nucleare, Laboratorul electrofizic al Academiei de Ştiinţe şi altele. A crescut numărul cadrelor ştiinţifice, în special prin pregătirea bună a cadrelor.

O realizare strălucită a ştiinţei sovietice sînt succesele în studierea energiei atomice şi a folosirii ei în scopuri paşnice. Incă în cel de-al 6-lea plan cincinal, centralele atomo-electrice, deşi folosite doar experimental, vor avea o putere de peste două ori mai mare decît puterea tuturor centralelor electrice din Rusia ţaristă.

Ultimele cercetări cu privire la proprietăţile termo-electrice ale semiconductorilor ne îndreptăţesc să sperăm că nu este departe vremea cînd va deveni posibilă transformarea directă a căldurii şi luminii din pustiuri în energie electrică.

Sarcina principală a Academiei de Ştiinţe, a subliniat vorbitorul, este descoperirea şi studierea fenomenelor noi ale naturii şi ale societăţii. In cel de-al 6-lea cincinal este necesar să se înceapă desfăşurarea intensă a activităţii teoretice, în primul rînd în domeniul ştiinţelor fizico-matematice, chimice, geologice. Ele trebuie să lumineze calea spre viitorul necunoscut al tehnicii şi producţiei noi.

In cuvîntarea sa, A. I. Strulev (organizaţia de partid Molotov) a subliniat că raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., pe baza unei profunde analize marxist-leniniste a situaţiei internaţionale şi interne a ţării, pe baza examinării fundamentate teoretic a importantelor sarcini economice pe următorii ani trasate de Comitetul Central şi guvernul sovietic, a arătat în mod convingător că Comitetul Central al P.C.U.S. urmează ferm calea leninistă.

Vorbind despre activitatea organizaţiei de partid Molotov, el a relevat unele succese pe care le-a obţinut regiunea în ultimul cincinal.

G. A. Denisov (organizaţia de partid Saratov) a subliniat că în momentul de faţă viaţa internă a partidului a devenit deosebit de intensă şi activă. Datorăm acest lucru, a declarat el, în primul rînd liniei ferme şi consecvente a Comitetului Central, îndreptată spre dezvoltarea democraţiei interne de partid, ridicarea activităţii maselor de membri de partid, respectarea strictă a normelor vieţii de partid şi principiilor conducerii de partid, elaborate de marele Lenin.

G. A. Denisov a consacrat o mare parte a cuvîntării sale activităţii industriei din regiune, a cărei producţie a crescut în cincinalul precedent aproape de două ori în comparaţie cu 1950.

A. A. Surkov (organizaţia de partid Moscova) şi-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării literaturii sovietice. El a vorbit despre înalta datorie a oamenilor de cultură, chemaţi să satisfacă marile cerinţe spirituale ale oamenilor sovietici, să ajute partidul la educarea comunistă a oamenilor muncii.

In numele Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare şi al întregului popor romîn, Congresul a fost salutat de **Gh. Gheorghiu-Dej**, întîmpinat cu căldură de asistenţă. (Textul cuvîntării îl publicăm alăturat).

★

In şedinţa din după-amiaza zilei de 17 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate al C.C. al P.C.U.S. şi al Comisiei Centrale de revizie a P.C.U.S. Şedinţa a fost prezidată de **I. E. Kalnberzin.**

A luat cuvîntul **I. R. Razzakov**, din partea organizaţiei de partid din R.S.S. Tadjikă.

In cadrul şedinţei tovarăşul **V. Cervenkov** a transmis, din partea Partidului Comunist din Bulgaria şi a întregului popor bulgar, un cald salut frăţesc Congresului al XX-lea.

A luat cuvîntul **M. Rakosi** care a salutat Congresul al XX-lea în numele Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

In continuare a luat cuvîntul tov. **G. M. Malenkov**, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

La discuţii a mai participat **N. G. Ignatov** din partea organizaţiei de partid Gorki.

Şedinţele din ziua de 18 februarie

In şedinţa din dimineaţa zilei de 18 februarie, care s-a deschis sub preşedinţia lui **B. Gafurov**, a continuat discutarea rapoartelor de activitate ale C.C. al P.C.U.S. şi Comisiei Centrale de revizie.

I. G. Kebin (organizaţia de partid din Estonia), a subliniat în cuvîntarea sa că Comitetul Central al P.C.U.S. a tradus în viaţă cu perseverenţă linia generală leninistă a partidului, îndreptată spre dezvoltarea cu precădere a industriei grele şi spre grăbirea pe această bază a dezvoltării rapide a tuturor ramurilor economiei naţionale a ţării.

A urcat apoi la tribună **Enver Hodja**, întîmpinat cu căldură de delegaţi şi invitaţi.

Partidul Muncii din Albania şi întregul popor albanez, a spus el, au împuternicit delegaţia noastră să transmită Congresului al XX-lea, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice şi poporului sovietic frate, cel mai cald salut revoluţionar.

Considerăm Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice drept o mare şcoală pentru noi, a declarat Enver Hodja.

Enver Hodja a vorbit despre marile transformări care au avut loc în Albania de la instaurarea orînduirii democrat-populare şi lichidarea puterii moşierilor şi capitaliştilor în această ţară.

A luat cuvîntul **Ţoi En Ghen**. Participanţii la Congres l-au întîmpinat cu aplauze îndelungate.

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, el a transmis un cald salut Congresului al XX-lea al P.C.U.S., tuturor comuniştilor din Uniunea Sovietică, precum şi întregului popor sovietic.

Apoi a rostit o cuvîntare **V. M. Molotov.**

In continuare s-a dat cuvîntul lui **S. D. Ignatiev** (organizaţia de partid din Başkiria).

Vorbind despre succesele ţării în domeniul construcţiei economice şi culturale, S. D. Ignatiev a citat fapte din viaţa Republicii Başkire.

La tribună a urcat apoi **G. K. Jukov** (organizaţia de partid Moscova). Ca şi întregul popor sovietic, a spus el, efectivul forţelor armate s-a prezentat la Congresul al XX-lea strîns unit în jurul scumpului său Partid Comunist. Ostaşii sovietici sînt pătrunşi de un nețărmurit devotament faţă de poporul lor şi sînt întotdeauna gata să-şi îndeplinească cu cinste şi demnitate datoria de ostaşi, pentru apărarea scumpei lor patrii.

G. K. Jukov a spus că, datorită grijii permanente manifestate de partid şi guvern faţă de capacitatea de apărare a ţării, forţele armate sovietice au fost reorganizate în mod radical, şi din punct de vedere calitativ au făcut un mare pas înainte faţă de nivelul la care se găseau la sfîrşitul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ele dispun acum de diferite arme atomice şi termonucleare, de puternice arme rachetă şi cu reacţie de diferite tipuri, inclusiv rachete cu mare rază de acţiune. Ele dispun de o aviaţie de prim rang, înzestrată cu avioane cu reacţie, capabilă să rezolve orice sarcini ce i s-ar pune în cazul unui atac din partea unui agresor.

Z. T. Serdiuk (organizaţia de partid din R.S.S. Moldovenească) a spus că în perioada la care se referă raportul s-a întărit unitatea partidului comunist, a crescut rolul organizator al Comitetului Central ca conducător colectiv al partidului nostru şi al statului sovietic. Comitetul Central a îndrumat zi de zi activitatea organizaţiilor locale de partid şi le-a acordat un mare ajutor în rezolvarea celor mai importante probleme, ceea ce a contribuit la ridicarea activităţii organizaţiilor de partid, a tuturor comuniştilor.

Z. T. Serdiuk s-a ocupat apoi de problemele dezvoltării agriculturii.

In cuvîntarea sa, **S. A. Tovmasian** (organizaţia de partid din Armenia) a subliniat că poporul sovietic aprobă cu legitimă mîndrie activitatea şi linia generală a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — avangarda sa, încercată în lupte, şi a Comitetului său Central leninist.

★

Şedinţa din seara zilei de 18 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. s-a deschis sub preşedinţia tov. **F. R. Kozlov.**

S-a dat cuvîntul tov. **O. V. Kuusinen** (organizaţia de partid careło-fină).

Pe arena internaţională, a declarat el, se desfăşoară în prezent un uriaş proces istoric — trecerea maselor populare şi a unor popoare întregi din sfera imperialismului pe poziţiile luptei anti-imperialiste în apărarea păcii, iar apoi pe poziţiile socialismului. Marele lagăr socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, capătă în fiecare zi tot mai mulţi prieteni din celelalte ţări, prieteni care în virtutea intereselor lor vitale se solidarizează cu politica internaţională a partidului nostru. Această politică este o politică leninistă înţeleaptă, lipsită de dogmatism şi de doctrinism.

O. V. Kuusinen a vorbit în continuare despre lupta consecventă a statului sovietic pentru atenuarea încordării internaţionale şi pentru coexistenţa paşnică dintre cele două sisteme.

Tov. **Ciong Tin** a transmis salutul Partidului celor ce muncesc din Vietnam, întîmpinat în mod călduros de cei prezenţi.

A luat apoi cuvîntul tov. **L. M. Kaganovici.**

In numele Partidului Comunist din Marea Britanie a luat cuvîntul tov **H. P. Pollitt**, întîmpinat cu aplauze îndelungate. El a spus că este fericit că poate saluta Congresul cu prilejul trecerii în revistă de către acesta a măreţelor realizări ale socialismului, a ţelurilor şi mai mărețe pe care şi le propune poporul sovietic care păşeşte spre comunism.

Repet de la tribuna Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus H. Pollitt, declaraţia pe care am făcut-o la Sheffield — un important centru al industriei oţelului — în 1947 la începutul „războiului rece": „Muncitorii englezi nu vor lua niciodată parte la un război împotriva Uniunii Sovietice".

S-a dat apoi citire scrisorii de salut adresate Congresului al XX-lea al P.C.U.S. de tov. **Tito** în numele Uniunii Comuniştilor şi Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Dragi tovarăşi şi prieteni,

In numele Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare din Republica Populară Romînă şi al întregului popor romîn, transmitem celui de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi întregului popor sovietic un fierbinte salut frăţesc. **(Aplauze furtunoase).**

Congresul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice face bilanţul marilor victorii obţinute sub conducerea partidului şi trasează sarcini noi în construirea comunismului în Uniunea Sovietică.

Congresul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este un eveniment istoric în viaţa poporului sovietic; el are o uriaşă importanţă pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti, pentru mişcarea muncitorească internaţională, pentru întreaga omenire înaintată.

In raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice se face o profundă analiză ştiinţifică marxist-leninistă a schimbărilor petrecute în lume în perioada dintre Congresul al XIX-lea şi Congresul al XX-lea şi se arată perspectivele mărețe ale luptei popoarelor pentru întărirea păcii, pentru democraţie, pentru victoria socialismului în întreaga lume.

Tezele teoretice profunde şi soluţiile practice cuprinse în raportul tovarăşului Hruşciov, cu privire la posibilităţile concrete de prevenire a războaielor în epoca noastră, cu privire la coexistenţa paşnică a statelor cu sisteme sociale diferite, despre formele de trecere de la capitalism la socialism în diferitele ţări, despre necesitatea vitală şi posibilităţile practice ale realizării unităţii clasei muncitoare în toate ţările capitaliste, despre înfăptuirea unui front larg al tuturor celor care tind spre colaborare şi pace între popoare — toate acestea au importanţă internaţională deosebit de mare atît pentru partidele comuniste şi muncitoreşti cît şi pentru întreaga omenire în lupta pentru păstrarea păcii, pentru progres social.

Partidul Muncitoresc Romîn va trage învăţăminte preţioase din lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru propria sa activitate în domeniul construcţiei economiei socialiste, al dezvoltării culturii noi socialiste şi al ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Insemnătate deosebită are pentru noi indicaţia cuprinsă în raportul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu privire la necesitatea unei legături mai strînse a muncii ideologice şi a propagandei de partid cu activitatea practică în domeniul construcţiei economice.

Experienţa bogată a Uniunii Sovietice, creşterea continuă a puterii sale economice constituie pentru oamenii muncii din întreaga lume un izvor de putere şi încredere în succesul luptei pentru pace, independenţa şi fericirea popoarelor.

Popoarele ţărilor socialiste văd în marile victorii obţinute de Uniunea Sovietică în domeniul politicii interne şi externe un factor hotărîtor al întăririi potenţialului economic al întregului lagăr socialist, al dezvoltării continue a colaborării frăţeşti între ţările acestui lagăr. Unitatea de monolit şi forţa crescîndă a lagărului socialist sînt privite pe drept cuvînt de omenirea progresistă ca un reazim puternic al luptei pentru pace, colaborare şi prietenie între popoare.

Insemnătatea internaţională a Directivelor celui de-al 6-lea cincinal al Uniunii Sovietice constă în aceea că Directivele demonstrează superioritatea sistemului socialist asupra sistemului capitalist.

Aşa cum se arată în proiectul de Directive, Uniunea Sovietică dispune acum de toate condiţiile necesare pentru a rezolva în cadrul întrecerii economice paşnice, într-un termen istoric scurt, sarcina de a ajunge şi întrece cele mai dezvoltate ţări capitaliste în ce priveşte producţia pe cap de locuitor.

Dragi tovarăşi,

Partidul Muncitoresc Romîn şi întregul nostru popor exprimă dragostea lor frăţească şi o adîncă recunoştinţă faţă de poporul sovietic condus de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru ajutorul neprecupeţit pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică în toate domeniile de activitate economică şi culturală, ceea ce constituie o chezăşie sigură a succeselor muncii constructive a poporului nostru, a securităţii şi independenţei patriei noastre. **(Aplauze furtunoase).**

In anii regimului de democraţie populară oamenii muncii din Romînia, conduşi de partid pe drumul marxism-leninismului, au obţinut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului, în dezvoltarea industriei şi agriculturii, în ridicarea necontenită a nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, care a avut loc în decembrie 1955, a pus în faţa clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din ţara noastră sarcina dezvoltării necontenite a industriei socialiste şi asigurării pe această bază a transformării socialiste a agriculturii.

In munca de construire a socialismului în ţara noastră, Partidul Muncitoresc Romîn, ca şi toate partidele comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, se călăuzeşte după învăţătura marxist-leninistă, după istorica experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, îşi întăreşte necontenit rîndurile, unitatea şi coeziunea sa, legătura sa cu masele, întăreşte alianţa între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi frăţia între oamenii muncii de toate naţionalităţile din ţara noastră.

Partidul nostru păzeşte ca un bun scump al poporului prietenia veşnică, de nezdruncinat, între poporul romîn şi poporul sovietic, între poporul romîn şi toate popoarele lagărului socialist.

Partidul nostru dezvoltă şi întăreşte necontenit această mare prietenie. El educă pe oamenii muncii din ţara noastră în spiritul internaţionalismului proletar şi al participării active la întărirea continuă a lagărului păcii, democraţiei şi socialismului. **(Aplauze)**

Dragi tovarăşi delegaţi,

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice pe tărîmul construcţiei economice şi culturale bucură pe toţi cei ce luptă pentru socialism, pentru democraţie, pentru pace, întăresc convingerea oamenilor muncii din toată lumea în justeţea nemuritoarei învăţături marxist-leniniste. Toate aceste succese poporul sovietic le datorează conducerii juste a partidului său comunist, a Comitetului său Central leninist.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi-a cîştigat un mare prestigiu şi dragostea fierbinte a tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, a oamenilor muncii din toate ţările, a întregii omeniri înaintate.

Noi urăm din toată inima celui de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice succes deplin în lucrările sale! **(Aplauze).**

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin, far luminos al omenirii progresiste! **(Aplauze).**

Trăiască Uniunea Sovietică, bastionul luptei pentru pace, libertate şi independenţa popoarelor! **(Aplauze).**

Trăiască puternicul lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică! **(Aplauze).**

Trăiască şi înflorească prietenia veşnică şi colaborarea frăţească între poporul romîn şi poporul sovietic! **(Aplauze furtunoase, prelungite. Toţi se ridică în picioare).**

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în centrul atenţiei presei mondiale

R.P. CHINEZA

PEKIN 19 (Agerpres).-TASS transmite:

Intr-un articol de fond intitulat „Un măreţ program de apărare a păcii" ziarul „Guanminjibao" comentează raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Ziarul scrie că acest raport constituie pentru poporul sovietic şi pentru popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă un program de luptă pentru o pace trainică, pentru progresul întregii omeniri.

Raportul C.C. al P.C.U.S., continuă ziarul, dovedeşte clar că Uniunea Sovietică luptă neabătut pentru o pace trainică şi o colaborare internaţională, ceea ce corespunde în întregime cu aspiraţiile profunde ale popoarelor. Se poate spune cu siguranţă, subliniază în continuare articolul, că statele şi popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă vor sprijini şi de aci înainte eforturile paşnice ale Uniunii Sovietice şi îşi vor da contribuţia la consolidarea păcii generale în lumea întreagă.

In articol se spune: „Raportul lui N.S. Hruşciov însufleţeşte pe oamenii muncii din lumea întreagă, toate popoarele iubitoare de pace, şi va exercita inevitabil o influenţă extraordinar de mare asupra dezvoltării situaţiei internaţionale. Poporul chinez salută cu un sentiment de mare bucurie şi cu entuziasm orice pas al marelui său vecin în construirea comunismului şi apărarea păcii. Impreună cu poporul sovietic, poporul chinez va continua cu şi mai mare încredere în victorie lupta comună pentru întărirea şi dezvoltarea continuă a lagărului socialist, pentru continua lărgire a zonei păcii, pentru înfăptuirea unei păci trainice şi îndelungate în lumea întreagă".

ANGLIA

LONDRA 18 (Agerpres). — Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. trezesc un deosebit interes în cele mai largi cercuri ale opiniei publice engleze.

Comentatorii ziarelor din Londra continuă să acorde o atenţie specială raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S.

„Times" scrie că „diplomaţii şi ziariştii străini continuă să studieze raportul lui N. S. Hruşciov". Ziarul subliniază că în raport este condamnat cultul personalităţii, străin spiritului marxist-leninist. Unele ziare burgheze comentează materialele Congresului pe un ton tendenţios. Multe organe influente ale presei recunosc însă importanţa tezelor teoretice cuprinse în raportul lui N.S. Hruşciov precum şi a rezultatelor dezvoltării economiei Uniunii Sovietice şi a proiectatelor sarcini grandioase, menţionate în raport.

Ziarul „Financial Times", (organ al cercurilor de afaceri engleze), consacră Congresului al XX-lea al P.C.U.S. un articol în care se referă îndeosebi la capitolul din raportul lui N. S. Hruşciov, unde este vorba de măsurile pentru satisfacerea cerinţelor materiale şi culturale crescînde ale poporului sovietic. Comentatorul arată că aceste măsuri „cuprind un domeniu vast" de la dezvoltarea rapidă a industriei sale, reducerea săptămînii de lucru, revizuirea sistemului salariilor şi pensiilor — pînă la întreţinerea gratuită a elevilor, construcţia de case moderne pentru ţărani şi îmbunătăţirea cantinelor de la oraşe".

Comentatorul ziarului „Daily Herald", Michael Foot, îşi consacră o mare parte din comentariile sale faptului că, Uniunea Sovietică după cum rezultă din raportul lui N.S. Hruşciov, este gata ca pînă la realizarea unei înţelegeri în problemele principale ale dezarmării, să ia unele măsuri parţiale în acest domeniu: de pildă, încetarea experimentării armelor termonucleare. Foot declară că „a sosit timpul să se înceapă tratative în această problemă de mare importanţă".

FRANŢA

PARIS 19 (Agerpres). — Ziarele pariziene publică la loc de frunte corespondenţe despre Congresul al XX-lea al P.C.U.S. In coloanele ziarelor a apărut o expunere amănunţită a cuvîntării lui A.I. Mikoian.

Comentînd lucrările Congresului, ziarul „Le Monde" subliniază că în toate domeniile — în politica externă, în viaţa internă de partid, în organizarea economiei, în problemele istoriei revoluţiei etc. — Congresul se călăuzeşte în mod ferm după principiile leniniste.

„Le Monde" şi alte ziare subliniază că la Congres a fost sprijinit în unanimitate principiul conducerii colective.

Corespondentul ziarului „France Soir" scrie că în cuvîntările celor care au luat cuvîntul la Congres „se manifestă o unanimitate absolută".

R. F. GERMANA

BONN 19 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele burgheze vest-germane continuă să comenteze raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Rusia, scrie ziarul „Frankfurter Rundschau", este gata pentru întrecerea cu lumea capitalistă. Aceasta o confirmă Congresul al XX-lea al partidului, aceasta constituie lozinca sa de luptă. Credinţa neclintită a Sovietelor în „triumful socialismului" nu exclude într-adevăr coexistenţa paşnică.

Revista „Bonner Aussenpolitische Korrespondanz" a publicat un articol în care comentează acea parte a raportului de activitate a Comitetului Central al P.C.U.S. în care se vorbeşte despre necesitatea încetării cursei înarmărilor şi asigurării coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme social-politice diferite. In articol se spune printre altele: Comparaţia clară dintre cele două căi pe care pot merge statele — coexistenţa paşnică sau războiul — comparaţie cuprinsă în raportul lui Hruşciov, arată ţelurile pe care le urmăreşte propunerea Uniunii Sovietice în legătură cu pactele bilaterale de neagresiune. Această propunere este menită să pună capăt cursei înarmărilor. La propunerile sovietice, Occidentul nu răspunde decît prin afirmaţia că Carta O.N.U. şi chiar pactul Kellog din 1928 cuprind deja renunţarea la folosirea forţei. Aceasta înseamnă doar că oamenii care dau acest răspuns nu văd că Moscova se referă la stadiul în care a ajuns cursa înarmărilor din 1956.

Prin propunerile sale, U.R.S.S. doreşte să ajute diplomaţiei internaţionale să iasă din impasul în care a intrat, în ce priveşte dezarmarea, din luna mai 1955. Aceasta corespunde şi intereselor germane.

Autorul articolului cheamă puterile occidentale să ţină seama de propunerile cuprinse în raportul lui N. S. Hruşciov cu privire la dezarmare şi slăbirea încordării. Totodată autorul articolului îşi exprimă temerea că „în cercul aliaţilor occidentali ai Republicii Federale nu se va acorda atenţie" acestor propuneri.

In articol se spune că prin politica sa, N.A.T.O. blochează calea spre realizarea unui acord internaţional cu privire la un program comun de acţiune pentru vest şi est în domeniul reducerii înarmărilor şi interzicerii armei nucleare.

ITALIA

ROMA 19 (Agerpres). — Ziarele democrate italiene continuă să urmărească cu un interes deosebit lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, publicînd corespondenţe despre Congres, cuvîntările rostite şi comentarii.

Ziarul „Unita" publică în întregime cuvîntarea lui Togliatti, secretar general al Partidului Comunist Italian, precum şi extrase din cuvîntările participanţilor la Congres. „Unita" acordă un mare loc cuvîntării lui A. I. Mikoian, subliniind îndeosebi declaraţiile cu privire la superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist.

„Avanti", organul Partidului socialist, consacră Congresului o amplă corespondenţă în care se spune printre altele: „Raportul lui Hruşciov este pătruns de încredere în progres şi în victoria socialismului pe diferitele căi care pot fi considerate necesare în funcţie de condiţiile istorice şi sociale ale diferitelor ţări. Această cuvîntare constituie o contribuţie la cauza destinderii încordării internaţionale, deoarece stabileşte formele întrecerii active cu lumea occidentală, întrecere care trebuie să se desfăşoare pe planul perfecţionării şi avîntului producţiei.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.